

Ochiul magic

Publicație bianuală

Nr. 26/2024

IMPLICARE DĂRUIRE SUCCES

Pagina 1

Cu ei ne mândrim. Olimpiade, Concursul național de creație literară „Ars Nova” - Ciobanu Alexia, Călătoria mea spre excelență în educația tehnologică: Olimpiada Națională—Lupu Ioana, Participarea mea la Olimpiada de educație tehnologică și aplicații practice—Mircea Amalia, Competiții sportive, Daruri pentru Moș Crăciun, Plantăm astăzi pentru un mâine mai bun, O zi perfectă din viața unei balerine — interviu cu Gociu Diana, Săptămâna verde - săptămâna naturii

EVENTIMENTE

Pagina 13

Din sumar: *Lumea magică a literelor și a cifrelor*

Unirea Principatelor Române — Mica Unire. Lecția de istorie — clasa a VIII-a B
O zi importantă — Popa Ianis Ștefan, Mircea Amalia Elena

TINERE TALENTE

Pagina 18

Clubul de lectură: *Povestea unui om leneș—Leșcaru Simon, Călătorie în lumea cărților—Ciobanu Alexia, Hobbitul de J.R.R. Tolkien — Ciorîță Răzvan, Vremea vrăjitoarei Poimăine — Bichir Alexandra, Vrăjitoarele de Roald Dahl — Prodan Cristina, Războiul care mi-a salvat viața — Robu Nicole, Borta vântului de Mihai Eminescu — Balmuș Darius, Orașul fantomelor de ciocolată de Roald Dahl — Fluture Nikolas, Vrăjitorul din Oz de Frank Baum — Tănase Cosmin, Prăslea cel voinic și merele de aur - Mircea Amalia, Harry Potter — Gociu Diana, Harry Potter—Gheorghită Ștefan*
174 de ani de la nașterea marelui poet național Mihai Eminescu: *Pe urmele lui Mihai Eminescu. Mesaje pentru Eminescu — clasa a V-a B.*

Condeie fermecate: *De vorbă cu omul de zăpadă — Mircea Amalia, De vorbă cu omul de zăpadă — Grigore Alesia, Omul de zăpadă — Cotârleț Sofia, De vorbă cu omul de zăpadă - Dumitru Bianca, De vorbă cu omul de zăpadă — Cristian Miruna, Iarna — Axente Rebeca, Primăvara — Bratu Daisia, A sosit primăvara — Cozma David, Primăvara — Alecsă Rareș Andrei, Primăvara — Balmuș Darius, Basmul primăverii — Leșcaru Simon, Fior de vară — Ignat Anastasia, Păsările misterioase, Aventura printre ghețuri — Ciobanu Alexia, Păsările nopții, Orologiul fermecat — Patriche Maya, Zbor misterios — Toader Larisa, Croazieră pe Marea Neagră — Grecea Miruna Georgiana, Plaja — Zlati Alina, Grădina Raiului, Curcubeul Împăratului Gri — Popa Ianis, Prințesa lunii și vânătorul de stele - Bratu Daisia, Pesula fermecată — Daraban Matteo, O zi minunată — Manolachi Vlad, Călători în spațiu, Vacanța de vară—Hâncu Daria, La munte - Bodea Elena, Apollo 11 - Petrea Rareș, Pădăria și albina - Stratulat Antonia*

PAGINA ARTEI

Pagina 45

Desenatorii noștri: *Leșcaru Simon, Toma Maria, Popa Ianis, Iliescu Ariana, Constantin Elena, Secară Bianca, Codrun Sofia, Penu Gabriela, Apostoliu Larisa, Butuc Irina, Petrea Ștefania, Leu Nicole, Gheonea Ștefania, Ciucalău Daria, Apostu Maria, Bercaru Elisa, Grigoraș Alexandru, Chiracu Denis, Diaconu Iasmina, Balmuș Darius, Ardeleanu Sofia, Huma Alexandra, Gutu Anastasia, Crihană Ana, Mircea Amalia Elena, Gociu Diana, Gheorghită Diana, Simbotin Sara, Ciucalău Daria, Bodolan Dragoș, Constandache Simona, Cracană Matei, Dărac Radu, Anton Daria, Paiu Jason, Popa Erick, Popa Vlad, Bunea Ioana, Chiscop Ana, Popa Maria.*

Coperta 1: Cordon Elena

CURIOZITĂȚI JOCURI Pagina 52

Din sumar: *Știați că? - clasa a III-a D*

Tezeu și minotaurul — Leșcaru Eduard Simon, Chiriță Alexia Claudia, Balmuș Darius Andrei, Toma Maria Iulia.

Cu ei ne mândrim

Încununăm azi efortul multor ore de pregătire, învățare și dedicare în urma cărora elevii și profesorii lor au obținut rezultatele maxime la nivel de județ. Elevii școlii noastre calificați la etapele naționale ale olimpiadelor sunt:

Ciobanu Alexia-Maria, clasa a VIII-a C, calificată la etapa națională a **Olimpiadei de limba română „Lectura ca abilitate de viață”** (prof. coordonator Gabriela Ciobanu);

Patriche Maya-Ioana, clasa a VIII-a C, calificată la etapa națională a **Olimpiadei de limba franceză** (prof. coordonator Violeta Măzăroaie);

Lupu Ioana, clasa a VI-a B, calificată la etapa națională a **Olimpiadei de educație tehnologică și abilități practice** (prof. coordonator Ionela Modiga);

Mircea Amalia-Elena, clasa a V-a B, calificată la etapa națională a **Olimpiadei de educație tehnologică și abilități practice** (prof. coordonator Ionela Modiga);

Ciobanu Alexia-Maria, clasa a VIII-a C, calificată la **Olimpiada națională a sportului școlar - șah** (prof. coordonator Luminița Stanciu).

Ne bucurăm să fim școala gimnazială cu cinci calificări la etapele naționale ale olimpiadelor școlare. Le felicităm pentru aceste rezultate!

Prof. învă. primar FLORENTINA CRISTINA EPURE

Concursuri școlare

Lunile aprilie-mai sunt, în calendarul școlar, destinate concursurilor școlare și olimpiadelor la care și anul acesta elevii Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian” au obținut premii deosebite. Amintim câteva dintre acestea cu mențiunea că suntem abia la începutul acestor activități extrașcolare.

OLIMPIADA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ (OLLR) - etapa județeană:

Mențiune - PAVEL ANDREI-VICTOR din clasa a V-a A (prof. Simona Mara Neacșu)

Mențiune - MIRCEA AMALIA-ELENA din clasa a V-a B (prof. Gabriela Ciobanu)

Mențiune - CIOBANU ALEXIA-MARIA din clasa a VIII-a C (prof. Gabriela Ciobanu)

Mențiune - PATRICHE MAYA-IOANA din clasa a VIII-a C (prof. Gabriela Ciobanu)

Punctaje bune au obținut și elevii Popa Ianis Ștefan, Cristian Miruna-Gabriela, Gheonea Ștefania-Gabriela, Cordun Elena-Cristina, Matei Andreea, Rotaru Eva-Maria, Glăvan Rebeca-Elena.

OLIMPIADA „LECTURA CA ABILITATE DE VIAȚĂ” (OLAV) - etapa județeană:

Mențiune - BALMUȘ DARIUS-ANDREI din clasa a V-a B (prof. Gabriela Ciobanu)

Premiul I - CIOBANU ALEXIA-MARIA din clasa a VIII-a C (prof. Gabriela Ciobanu)

Punctaje bune au obținut și elevii Cristian Miruna-Gabriela și Dinu Adelina-Nicoleta.

OLIMPIADA „CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE ROMÂNEASCĂ” - etapa județeană:

Mențiune - AIRINEI DARIA-IOANA din clasa a V-a A (prof. Neacșu Simona Mara și prof. Penu Mihaela)

Mențiune - BĂDEANU DARIUS-ȘTEFAN din clasa a V-a A (prof. Neacșu Simona și prof. Penu Mihaela)

Mențiune - PAVEL VICTOR-ANDREI din clasa a V-a A (prof. Neacșu Simona Mara și prof. Penu Mihaela)

Mențiune - BALMUȘ DARIUS-ANDREI din clasa a V-a B (prof. Ciobanu Gabriela și prof. Fășie Ionel)

Mențiune - GHEORGHITĂ ȘTEFAN din clasa a V-a B (prof. Ciobanu Gabriela și prof. Fășie Ionel)

Mențiune - MIRCEA AMALIA-ELENA din clasa a V-a B (prof. Ciobanu Gabriela și prof. Fășie Ionel)

Mențiune - POPA IANIS-ȘTEFAN din clasa a V-a B (prof. Ciobanu Gabriela și prof. Fășie Ionel)

Mențiune - CIOBANU ALEXIA-MARIA din clasa a VIII-a C (prof. Ciobanu Gabriela și prof. Penu Mihaela)

Punctaje bune au obținut și elevii Penu Gabriela, Ciucalău Daria-Andreea, Cristian Miruna-Gabriela, Gheonea Ștefania-Gabriela, Gheorghită Mihaela-Diana, Boca-Zamfir Sara-Ioana.

OLIMPIADA DE EDUCAȚIE TEHNOLOGICĂ ȘI APLICAȚII PRACTICE - etapa județeană:

Premiul I - LUPU IOANA-ANASTASIA din clasa a VI-a B (prof. Ionela Modiga)

Premiul al III-lea - MIRCEA AMALIA-ELENA din clasa a V-a B (prof. Ionela Modiga)

Premiul al III-lea - DAN TEODOR-OCTAVIAN din clasa a VIII-a C (prof. Ionela Modiga)

OLIMPIADA DE LIMBA ENGLEZĂ - etapa locală:

PATRICHE MAYA-IOANA din clasa a VIII-a C (prof. Stamate Daniela Oana) a obținut 92 de puncte, calificându-se la etapa județeană.

Concursul național de creație literară „Ars Nova” Impresii de la festivitatea de premiere

Festivitatea de premiere a fost organizată în incinta Teatrului Maria Filotti, o clădire grandioasă și impunătoare, ce se remarcă prin arhitectura deosebită cu care este înzestrat, de la care abia îți puteai lua ochii. Evenimentul a fost început prin discursul domnului director al Liceului de Arte

„Hariclea Darclee”, al unei doamne profesoare din cadrul acestuia, dar și a doamnei inspector de limba și literatura română din cadrul I.S.J. Brăila. Am aflat astfel faptul că acest concurs, „Ars Nova” a atins deja cea de-a XIX-a ediție. Am așteptat cu nerăbdare să îmi aud numele pentru a urca pe scena și a mi se înmâna premiul obținut (premiul I la secțiunea proză-gimnaziu). După aceea, festivitatea de premiere s-a încheiat într-o manieră artistică, și anume cu un spectacol propus de elevii liceului organizator. Am fost încântată de experiența trăită, care este de asemenea cel mai mare câștig, de atmosferă și de spectacol!

CIOBANU ALEXIA MARIA, clasa a VIII-a C

O experiență frumoasă

În anul acesta școlar, ca și în alți ani, încă din luna decembrie am selectat elevii din școală care și-au dorit să participe la *Olimpiada de educație tehnologică și aplicații practice*. La etapa locală au participat un număr de 14 elevi. Șapte dintre ei s-au calificat la etapa județeană a olimpiadei. Cu aceștia am intensificat pregătirea și trei dintre ei au obținut premii: Mircea Amalia din clasa a V-a B a obținut premiul al III-lea, Lupu Ioana din clasa a VI-a B a obținut premiul I, iar Dan Teodor din clasa a VIII-a C a obținut mențiune. La etapa națională a olimpiadei s-au calificat cele două eleve. Împreună cu acestea și cu lotul lărgit al județului Galați am participat, în vacanța de Paște, la Târgu Jiu, județul Gorj, la etapa națională a olimpiadei.

Drumul cu trenul a fost destul de obositor, dar am ajuns cu bine la hotel unde am fost cazați atât profesorii, cât și elevii. În prima zi a avut loc proba teoretică și în a treia zi cea practică. Ziua a doua a fost dedicată unei excursii în jurul localității Târgu Jiu. Chiar dacă nu ne-am întors cu premii de la această fază națională a olimpiadei, elevele noastre s-au situat pe un loc fruntaș, iar la nivelul județului s-a obținut o mențiune la clasa a VI-a. A fost o experiență interesantă pentru mine și mai ales pentru cele două eleve care au legat prietenii noi.

Prof. MODIGA IONELA

Călătoria mea spre excelență în educația tehnologică: Olimpiada Națională

Încă de când am aflat despre *Olimpiada de educație tehnologică și aplicații practice* am simțit că este o oportunitate pe care nu vreau să o ratez. Cu ochii plini de entuziasm și inimă plină de dorința de a învăța, m-am alăturat pregătirilor alături de profesorii mei și de colegii mei de clasă. Profesoara noastră de educație tehnologică, Modiga Ionela, ne-a îndrumat cu răbdare și pasiune, împărtășindu-ne cunoștințele ei și inspirându-ne.

Împreună cu colegii mei, am petrecut ore în școală și acasă, învățând și practicând pentru a ne pregăti pentru etapa locală a olimpiadei. Fiecare problemă rezolvată și fiecare concept înțeles ne-a adus mai aproape de visul nostru de a ajunge la etapa națională. Am învățat să lucrăm în echipă și să ne susținem reciproc în momente dificile.

Bucuria pe care am simțit-o când am aflat că m-am calificat pentru etapa națională a fost de neegalat. Emoțiile mi-au cuprins inima în momentul în care am realizat că voi reprezenta nu doar școala mea, ci și orașul meu la nivel național. La Târgu Jiu am întâlnit alți elevi pasionați de educație tehnologică, cu care am împărtășit experiențe și idei. Am simțit că fac parte dintr-o comunitate care împărtășește aceeași pasiune și determinare ca mine.

Participarea la prima mea olimpiadă națională a fost o experiență incredibilă și provocatoare. Fiecare probă a fost o oportunitate de a demonstra cunoștințele și abilitățile pe care le-am acumulat în timpul pregătirilor. Cu fiecare provocare depășită, am simțit că cresc și evoluez nu doar ca elev, ci și ca persoană.

În timpul olimpiadei, am legat prietenii cu alți copii care împărtășesc aceeași pasiune pentru educație tehnologică. Am descoperit că pasiunea noastră comună ne-a adus împreună și ne-a unit într-o legătură puternică și autentică. Chiar și în mijlocul competiției intense am simțit că suntem o echipă și că ne susținem reciproc în fiecare moment. Emoțiile din timpul olimpiadei au fost intense și variate. De la nerăbdarea și entuziasmul dinaintea fiecărei probe, până la tensiunea și adrenalina din timpul competiției, am experimentat o paletă largă de sentimente. Cu toate acestea, fiecare emoție a fost parte dintr-o experiență memorabilă și formativă care mi-a întărit pasiunea pentru educația tehnologică și m-a motivat să continui să cresc și să învăț.

Prin participarea la *Olimpiada de educație tehnologică*, am descoperit nu doar noi cunoștințe și abilități, ci și prietenii și experiențe de neuitat. Această călătorie m-a învățat că nu există limite pentru ce poți realiza atunci când ai pasiune și determinare.

LUPU IOANA ALEXANDRA, clasa a VI-a B
Prof. coordonator IONELA MODIGA

Participarea mea la Olimpiada de educație tehnologică și aplicații practice

Participarea mea la *Olimpiada de educație tehnologică și aplicații practice* a fost o experiență foarte frumoasă. La început, m-am înscris știind că este o materie frumoasă și ușoară și că pot face față. Și chiar așa a fost. M-am calificat la faza națională.

Pregătirea pentru faza județeană a fost ușoară, cu informații de care în mare parte auzisem. A fost bine și nu m-am stresat deloc. În ziua concursului nu am avut mari emoții și am putut să mă concentrez. Când am ajuns acasă, gândul meu a stat doar la asta. Dar eram încrezătoare, căci știam că subiectele nu au fost foarte grele. Eram afară când, din curiozitate, m-am uitat să văd dacă s-au afișat rezultatele la olimpiadă. Când am văzut că am luat 90 de puncte m-am bucurat foarte mult, dar m-am bucurat și mai mult când am aflat că sunt pe locul al treilea. Nu m-am gândit la calificare, crezând că doar concurentul de pe locul I merge la națională. Sincer nici nu mi-am dorit calificarea. Știam că pentru faza națională a unei olimpiade trebuie să muncești foarte mult.

Într-o zi, doamna profesoară de educație tehnologică și aplicații practice m-a chemat la cancelarie și m-a anunțat că m-am calificat la faza națională a olimpiadei. Inițial m-am bucurat foarte mult. Toata ziua, în schimb, m-am tot gândit și mi-am dat seama că va fi foarte greu. M-am speriat și, când am ajuns acasă, am început să plâng. Îmi era frică să merg într-un loc nou, departe, fără familia mea. Nu eram obișnuită cu plecări de genul acesta. Timp de o zi m-am tot gândit la ce ar trebui să fac. La încurajările doamnei diriginte și ale doamnei profesoare am decis să merg și nu regret decizia pe care am luat-o.

Am început pregătirea. Nu a fost ușor. Era multă materie și destul de puțin timp. Știam că trebuie să învăț bine și să rețin tot. A fost și obositor, dar mă mai relaxam făcând diferite lucrări pentru proba practică.

Cu emoții mari a venit și ziua plecării. După ce a plecat trenul, am simțit că începe călătoria mea departe de familie și prieteni. Mă așteptam să fie mai greu, dar faptul că doamna profesoară a mers cu noi mi-a oferit siguranța și confortul de care aveam nevoie. Am început să leg prietenii încă din tren. Gașca noastră, cei din Galați și din Tecuci, s-a sudat în tren și am rămas apropiați pe toată perioada șederii noastre la Târgu Jiu. În Târgu Jiu m-am împrietenit cu mulți alți copii din toate colțurile țării. Am vizitat principalele obiective turistice ale zonei: *Masa tăcerii, Coloana infinitului, Poarta sărutului*.

Probele la olimpiadă, de data aceasta, au fost cu emoții mari. Subiectele nu mi s-au părut foarte grele, dar cu nota luată, 89,50, nu am obținut niciun premiu. Nu sunt dezamăgită de rezultatul meu. Consider că am făcut tot ce am putut și nu am luat o notă mică.

În concluzie, participarea mea la faza națională a *Olimpiadei de educație tehnologică și aplicații practice* a fost o experiență minunată. Am avut ocazia să văd cum se desfășoară o competiție la acest nivel, am participat la o frumoasă festivitate de deschidere, mi-am făcut mulți prieteni și am vizitat locuri noi.

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a V-a B
Prof. coordonator IONELA MODIGA

ARMONII CULTURALE ROMÂNEȘTI
INCLUS ÎN CALENDARUL PROIECTELOR EDUCATIVE REGIONALE ȘI INTERJUDEȚENE ÎN
ANUL ȘCOLAR 2023-2024, POZIȚIA 950

Daruri pentru Moș Crăciun

În anul școlar 2023-2024 Școala Gimnazială „Dan Barbilian” a desfășura cea de-a VII-a ediție a concursului „Dauri pentru Moș Crăciun”, activitate extracurriculară inclusă în proiectul educațiv „Armonii românești culturale”. Proiectul este inclus în Calendarul proiectelor educative regionale și interjudețene din anul școlar 2023-2024, la poziția 950.

Ediția de anul acesta a concursului s-a derulat în perioada septembrie 2023 - mai 2024. Etapa finală a concursului s-a desfășurat în decembrie 2023, iar în lunile următoare s-au realizat publicația aferentă concursului - numărul special al revistei *Ochiul Magic* -, respectiv diseminarea rezultatelor.

Cei 950 de participanți au provenit de la școli din întreaga țară (Argeș, Buzău, Botoșani, Brăila, Bihor, București, Constanța, Dolj, Dâmbovița, Galați, Giurgiu, Harghita, Hunedoara, Ilfov, Iași, , Mureș, Neamț, Oradea, Prahova, Ploiești, Sibiu, Suceava, Timiș, Timișoara, Târgu Neamț, Târgu Mureș, Tulcea, Vâlcea, Vaslui, Zalău) și din Republica Moldova.

22% din totalul participanților fost premiați pentru cele trei secțiuni ale concursului: Creație literară „Poveste de Crăciun”, Arte vizuale „Colindători” (desene/pictură) și Îndemânare „Șpiridușii moșului” (felicitări/ornamente/decorațiuni/machete). S-a ținut cont de numărul mare de participanți și de nivelul diferit de dezvoltare intelectuală specific elevilor de grădiniță, de grupă pregătitoare, din primar și de gimnaziu, acordându-se premiul I, II, III și mențiuni pentru fiecare nivel de clase.

Participanții de anul acesta au dat dovadă de creativitate și de talent, făcând dificilă acordarea punctajului de departajare în vederea premierii.

Pagina următoare conține premiile obținute de elevii școlii noastre la acest concurs.

O zi perfectă din viața unei balerine

Mă numesc Gociu Diana, am 12 ani și sunt elevă în clasa a VI-a A, la Școala Gimnazială „Dan Barbilian” din Galați. Pasiunea mea este dansul. Încă de la vârsta de 4 am pășit pe scena Teatrului Dramatic din Galați, iar, din acel moment, mi-am dorit să devin balerină. La 7 ani am participat la primul meu concurs - *Danube Dance Fest*, Galați, iar la 9 ani am participat la *Dance World Cup Romanian Qualifier*, București, cu primul meu solo. Mă antrenez 5 ore pe săptămână la Școala de dans „Azur Dance Studio”, unde studiez balet clasic, dar și contemporan, jazz, step. Visul meu este în devenire: să dansez pe scena Operei Naționale din București.

Astăzi, am să vă povestesc despre primul concurs din anul acesta. *Festivalul Stelele Aurii Dance Tour* este considerat de *Forbes România* una dintre cele mai mari competiții de dans, gimnastică și balet pentru copii și adolescenți, din România, Republica Moldova și Bulgaria. Concursul este structurat pe 20 secțiuni, pe mai multe categorii de vârstă (de la 4 până la 26 ani) și se desfășoară în 4 etape: două în București, la Cheile Grădiștei și Constanța. Eu am participat la prima etapă, care s-a desfășurat la Palatul Național al Copiilor din București, pe 4 februarie 2024.

Categoria la care eu am participat a fost 10 -12 ani, balet clasic, solo, cu variația *Esmeralda*. Aceasta este o variație foarte complicată și expresivă, pentru care am repetat intens cu doamna coregrafa Nela Anton și cu doamna profesoară Lucica Vrabie. Eu am fost numărul 72 în competiție, conform desfășurătorului, iar la categoria mea am concurat alături de încă 4 fete, acestea provenind de la școli prestigioase din București: Școala de balet „Soleil” și Bucharest City Ballet, eu fiind singura reprezentantă a școlii mele de dans, la această competiție.

Înainte de a intra pe scenă, m-am încălzit în culise prin exerciții ritmice la bară, apoi am îmbrăcat tutu-ul roșu, special conceput pentru această variație. Coafura și machiajul au fost făcute încă de dimineață, înainte de a pleca din hotel. Am pășit pe scenă, după ce prezentatorul m-a anunțat și toate emoțiile au dispărut atunci când am început să dansez. M-am simțit minunat de fericită pe scenă, zâmbind în fiecare secundă și uitându-mă la sutele de spectatori ce mă urmăreau, dar și la juriul ce se uita concentrat la fiecare mișcare executată. Criteriile de jurizare au fost: tehnica, interpretarea și impresia artistică. Reflectoarele luminau întreaga scenă în timp ce eu dansam. La sfârșit am mulțumit publicului pentru aplauze, prin reverance-ul specific și am ieșit grațios din scenă. În scurt timp a venit și premiul pe care o așteptam cu nerăbdare. Mi-am auzit numele și am urcat pe treapta cea mai înaltă a podiumului special amenajat pentru festivitate: am câștigat locul II! De asemenea, am câștigat și un premiu special: participarea la workshopul și concursul *Dance Campus&Contest San Francisco di Paola*, premiu de care sunt foarte încântată. A fost cea mai bună zi din viața mea!

Interviu realizat de prof. LUMINITA STANCIU

Proiectul educațional Concurs de șah

Proiectul educațional „**Concurs de șah**” organizat de profesorii de educație fizică Luminița Stanciu și Gabriela Mihalache, cu sprijinul doamnelor directoare Florentina Cristina Epure și Violeta Măzăroaie, și în parteneriat cu Direcția Județeană de Sport și cu Clubul Sportiv de Șah Galați, a adunat 64 de elevi iubitori ai șahului. Locurile fruntașe au fost ocupate, în ordine, de:

Ivan Robert (a III-a B)
Boca Sebastian (a III-a C)
Radu Damian (a IV-a A)
Avram David Sorin (a IV-a B)
Gheorghiță Ștefan (a V-a B)
Ciobanu Alexia (a VIII-a C)
Constantinescu Rareș (a VIII-a A)
Stoica Marius (a VII-a A)

Prof. LUMINIȚA SANCIU

Echipa de handbal feminin participat la
Olimpiada Gimnaziilor.

Prof. coordonator GABRIELA MIHALACHE

Olimpiada gimnaziilor ONSS, etapa județeană, locul II la fotbal feminin a fost obținut de echipa formată din elevii Zahei Atena, Robea Laura, Robea Mihaela, Cociug Adina, Rebegea Bianca, Teodorescu Alexia, Șimu Andreea, Oiță Andreea, Robea Alina.

Concursul „Prietenii Pompierilor”

La faza județeană a Concursului „Prietenii Pompierilor”, desfășurat pe Stadionul Dunărea Galați, echipa școlii noastre coordonată de prof. Gabriela Mihalache, a obținut, anul acesta, locul al doilea.

Săptămâna verde - săptămâna naturii

Ca în fiecare an și anul acesta școlile din România au celebrat natura dedicând o săptămână întreagă activităților educaționale și practice în aer liber. Copiii, învățătorii, profesorii, chiar și părinți sau bunicii au avut șansa de a descoperi informații noi despre natură, despre reciclare și colectarea deșeurilor, despre risipa alimentară și cea de apă sau despre cum poți să amenajezi o mini-grădină în oraș. Prin activitățile realizate au realizat activități împreună în mijlocul naturii aceștia au avut ocazia de a înțelege mai ușor schimbările climatice prin care trece planeta.

Plantarea unui mini-grădini poate fi o activitate distractivă și educativă pentru copii, îi poate învăța cum să cultive și cum să îngrijească plantele. Și cui nu-i plac florile! De aceea cei mai mici elevi ai Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian”, îndrumați de cadrele didactice, au ieșit cu mic cu mare să îngrijească cele două spații verzi ale instituției. Crăițele, begoniile, vinca, bănuțeei au fost preferatele de anul acesta.

LUCIEA LUPU

Micii ecologiști

PLANTĂM ASTĂZI PENTRU UN MÂINE MAI BUN

În fiecare an, *Centrul Carpato-Danubian de Geoecologie (CCDG)* organizează, la data de 29 octombrie, în cadrul *Programului Internațional Eco-Schools*, **Campania de Acțiune a Voluntarilor CCDG**, activitate de plantare a unor puieți de arbori, pomi fructiferi și arbuști. Această activitate, care marchează *Ziua Verde a Eco-Școlilor din România*, a ajuns în acest an la ediția XIV.

Elevii coordonați de mine participă continuu, la această lăudabilă acțiune, din anul școlar 2018-2019, cu o întrerupere în timpul pandemiei, în anul școlar 2020-2021. Este, deci, a cincea participare a noastră la această activitate.

Au fost solicitați să participe toate clasele de la gimnaziu, ceea ce s-a și întâmplat, cu o singură excepție. Numărul elevilor implicați a fost considerabil: 105! (față de doar 34, anul trecut). Clasele care s-au evidențiat prin numărul mare de participanți au fost, la egalitate, a VII-a A și a VII-a B, din fiecare clasă participând câte 18 elevi, urmați de clasa a VIII-a C cu 16 elevi și de a VIII-a D și a VI-a B, fiecare cu câte 11 elevi participanți. Activitatea a antrenat și părinții sau, uneori, bunicii, mare parte a elevilor, în special cei de la clasele mai mici, fiind îndrumați și ajutați de aceștia, fapt pentru care merită mulțumiri.

Elevii au plantat o gamă largă de specii, predominant pomi fructiferi: măr, prun, cireș, vișin, cais, nuc, piersic, smochin, dar și brad, tuia, salcâm și chiar și trandafiri și zmeură. Puieții au fost plantați în grădinile blocurilor și caselor în care locuiesc elevii, iar uneori, din lipsă de spațiu și de unelte, la distanțe ceva mai mari, în grădinile bunicilor sau rudelor din satele județului.

Efortul elevilor este cu atât mai lăudabil cu cât, anul acesta, vremea nu a fost deloc favorabilă, perioada în care au plantat ei (luna noiembrie) fiind ploioasă, rece, sau chiar afectată de... viscol.

Îmi exprim speranța că elevii au participat la această activitate nu (doar) din interes, pentru obținerea unei note

mari, ci, mai ales, pentru că înțeleg importanța copacilor pentru mediul înconjurător și pentru calitatea vieții noastre, lucru care reiese, de altfel, și din rândurile scrise de aceștia.

În condițiile în care, marea majoritate a adulților sunt total dezinteresați de impactul societății asupra mediului, fapt vizibil din felul cum arată grădinile din jurul blocurilor, din iresponsabilitatea cu care se taie, se rup, se distrug, se ciopârțesc copacii existenți, din ritmul în care se betonează spații ocupate, până acum câțiva ani de vegetație, pentru a „planta” în loc mașini, etc. cred că singura speranță pentru un viitor mai curat și mai sănătos este la copii și la felul cum îi educăm în acest sens. Acesta este motivul pentru care am găsit oportun să participăm la această activitate, ale cărei obiective, în mare parte, cred că au fost atinse.

Mulțumesc călduros celor care au răspuns afirmativ, elevi și părinți! Felicitări!

PROF. ZOICA ZAHARIA

IMPRESIILE ELEVILOR

Există atât de multe motive pentru a planta un copac! Unul dintre motivele principale este acela că arborii sunt esențiali pentru sănătatea noastră și a planetei. Ei produc oxigen, absorb dioxidul de carbon și îmbunătățesc aerul pe care fiecare dintre noi, fie animal, fie om, îl respirăm. De asemenea, copacii oferă adăpost și hrană pentru multe specii de animale și insecte contribuind la conservarea biodiversității. Plantând un copac putem face o diferență semnificativă pentru mediul înconjurător. Datorită tuturor acestor motive, m-am simțit veselă și plină de entuziasm plantând mărul în grădina blocului, știind că am făcut o faptă bună.

MANOLACHI DARIA, clasa a VII-a A

Plantarea de copaci a fost una dintre activitățile mele favorite din acest an. O dată cu această activitate a venit și responsabilitatea necesară ăpentru a întreține un copac. A fost o experiență frumoasă și mi-aș dori ca școala noastră să mai facă asemenea activități. În plus, dacă toată lumea ar participa la astfel de acțiuni ar fi mai bine pentru planetă. Activitatea aceasta a fost benefică pentru toată lumea și mi-a plăcut tare mult.

SECUIANU ROBERT-GEORGE, clasa a VII-a A

Mie mi-a plăcut foarte mult să plantez un pom. Mi s-a părut o activitate care ajută foarte mult mediul. Sunt foarte bucuroasă că am reușit să fac o faptă bună pentru natură. Sper ca de acum înainte, de fiecare dată când voi avea ocazia, voi mai planta pomi.

POPA ELENA, clasa a VII-a B

Eu consider că plantarea copacilor este o activitate distractivă și foarte benefică pentru natură. Mi-a plăcut mult deoarece eu de mică plantam copaci și flori, cu părinții mei, în grădina din spatele blocului meu. Mi-a făcut plăcere să particip la această activitate și poate că, în viitor, voi mai planta, cu ajutorul părinților mei.

LUCA ALEXANDRA-GABRIELA, clasa a VII-a B

În această toamnă, în data de 12 noiembrie, la fel ca anul trecut, am plantat în grădina bunicilor mei un pom fructifer. Anul trecut am plantat un măr, iar anul acesta am hotărât să plantez un vișin. La plantat m-au ajutat și părinții mei. Ei au săpat groapa, iar eu am pus pomul în groapă, am pus apa și am acoperit groapa cu pământ. M-am simțit bine din mai multe motive: am simțit că ajut planeta și mediul înconjurător, am plantat copacul pentru ca pe viitor să mănânc fructe din el, am petrecut timp cu părinții făcând acest lucru și, nu în ultimul rând, am bucurat bunicii. A fost o experiență frumoasă, pe care sigur o voi mai repeta.

CRĂCIUN ALEXANDRA, clasa a VI-a B

Eu am plantat un copac la data de 20 noiembrie 2023. Am plantat un prun, la mormântul bunicului meu, pentru că m-am gândit că ar fi frumos să aibă și el un copăcel, acolo. Prima dată am săpat o groapă adâncă, am despachetat prunul, l-am așezat în groapă, am pus pământul și apoi, apă. Sper să crească frumos pentru a ține umbră și, bineînțeles, pentru prune. A fost o experiență frumoasă și am ajutat cu creșterea unui copac. Aș mai repeta experiența!

CORDUN ELENA, clasa a VI-a B

Până pe data de 20 noiembrie 2023, eu și colegii mei din clasa a VI-a B, am avut ca sarcină să plantăm un copac, la alegere. Desigur, nu era obligatoriu, era opțional. Eu am plantat un brăduț mai micuț numit tuia. A fost destul de ușor să îl plantez, având în vedere că m-a ajutat tatăl meu și ne-am distrat împreună. Sper ca brăduțul nostru să rămână unde este el și să crească mare.

GHEONEA ȘTEFANIA-GABRIELA, clasa a VI-a B

Am plantat un salcâm în grădina blocului meu, cu ajutorul tatălui meu. Am făcut o groapă, nu prea adâncă și după, am pus în ea salcâmul și l-am udat. Când am plantat acest copac frumos m-am simțit bine, deoarece știam că am ajutat, cât am putut, natura. După aceasta, în fiecare zi, mă duceam și îl udam. Din păcate, într-o noapte a început să ningă și salcâmul a fost acoperit de zăpadă. Când toată zăpada s-a topit, acesta era ofilit dar, chiar și așa, am continuat să îl ud. În viitorul apropiat, cu siguranță, voi mai planta copaci, pentru a ajuta natura.

BASALIC ROBERT ANDREI, clasa a VI-a B

Mesaje pentru Eminescu

Toată România îți apreciază creațiile. BOTEZATU DARIA MARIA

Domnule Eminescu, sunteți un poet minunat! O poezie scrisă de dumneavoastră este artă pentru mine și pentru toți românii. Dacă te-aș putea cunoaște în persoană, ar fi o minunăție. POPA IANIS ȘTEFAN

Îmi plac foarte mult poeziile tale, mai ales cele în care descrii natura. MIRCEA AMALIA ELENA

Ador cărțile tale. Ești scriitorul meu favorit. PENU GABRIELA

Faceți niște poezii foarte frumoase. Modul în care le-ați compus face să pară totul mai simplu decât este. Sper ca în viitor să citesc cât mai multe poezii la fel de frumoase. MANOLE RALUCA MIHAELA

Aș fi vrut să fii încă în viață, dar, din păcate, nu poate fi așa. Am citit multe dintre poveștile tale, sunt foarte frumoase. COSTIN ALEXANDRA GABRIELA

Sper să fii în continuare cel mai cunoscut poet pentru că îmi plac foarte mult poeziile tale. TOMA MARIA IULIA

Îmi plac foarte mult poeziile tale și ești autorul meu preferat. CHIRITĂ ALEXIA CLAUDIA

Domnule Eminescu, de unde ți-a venit inspirația de a scrie toate poveștile și poeziile? LEȘCARU SIMON EDUARD

174 de ani de la nașterea
marelui poet național Mihai
Eminescu

Pe urmele lui Mihai Eminescu

Ca în fiecare an ziua de 15 ianuarie este o zi de sărbătoare pentru elevii școlii noastre. De această dată elevii au pornit pe urmele lui Mihai Eminescu prin intermediul muzicii, a artelor vizuale sau a poeziei.

Copiii au recitat poeziile prefarate și au redat cu ajutorul creioanelor colorate peisajele descrise de lirica marelui poet.

Clasa a V-a B

MIRCEA AMALIA ELENA, CLASA A V-a B

Lumea magică a literelor și a cifrelor

(proiect interdisciplinar)

În cadrul acțiunii de reformare a sistemului de învățământ și reșezarea lui pe baze moderne, se subliniază tot mai mult ideea proiectelor educaționale ce creează oportunități de cooperare, consultare, comunicare, conlucrare în vederea atingerii unui scop comun.

În calitatea noastră de părinți, educatori sau învățători ne-am întrebat adesea: „De ce se manifestă adesea unele forme de inadaptare a copiilor chiar din primele zile de școală? De ce unii elevi din clasa I nu fac față cerințelor școlare?” Răspunsurile la aceste întrebări nu trebuie căutate doar în cunoașterea particularităților de vârstă și a celor individuale ale copiilor sau în stilul de activitate al învățătorului, ci se impune o cunoaștere și o analiză atentă a activității din grădiniță și din familie - medii care asigură pregătirea copilului pentru școală. În acest scop, organizarea unor activități comune (școală-grădiniță) ce vizează familiarizarea copiilor cu munca școlarilor, cu relațiile ce se stabilesc între învățător și elevi sau între elevi, ar face ca reprezentările copiilor despre școală să fie mai clare, mai coerente și mai apropiate de realitate, acest lucru conducând la un debut școlar optim.

Din acest motiv am considerat că un proiect ce vizează desfășurarea unor activități comune școală-grădiniță, prin intermediul căruia să surprindem toate aceste aspecte, să le înțelegem și apoi să le sintetizăm într-o strategie, ar permite egalizarea șanselor școlarilor și integrarea optimă a copiilor în clasa pregătitoare. Proiectul educativ interdisciplinar „Lumea magică a literelor și a

cifrelor” s-a desfășurat în perioada februarie – mai 2024, la Școala Gimnazială „Dan Barbilian” și în instituțiile partenere. Scopul proiectului a vizat găsirea unor modalități viabile de colaborare între educatoare și învățătoare pentru integrarea școlară a copiilor cu C.E.S. și pregătirea părinților pentru integrarea copiilor în activitatea școlară.

Prin activitățile sale, proiectul și-a propus să atingă următoarele obiective: promovarea unor modele de bună practică în dezvoltarea simțului estetic și a atitudinilor pozitive față de semeni pe toată durata desfășurării proiectului, împreună cu alte instituții de învățământ din județ și din țară; valorificarea potențialului artistic-creativ pentru 200 de școlari și preșcolari în cadrul unor expoziții temporare; consolidarea legăturii dintre școală – familie – grădiniță în scopul orientării și aprecierii valorilor, în cadrul unor activități îndrumate de 50 de cadre didactice, pe parcursul a trei luni. Proiectul se adresează elevilor și preșcolarilor participanți la concurs și la activități, părinților, prin sprijinirea unei educații de calitate, dar și cadrelor didactice, prin diversificarea ofertei educaționale în scopul creșterii gradului de motivare pentru un act educațional de calitate.

După o analiză amănunțită a nevoilor grupului țintă, s-a stabilit desfășurarea a trei activități principale în cadrul acestui proiect.

Prima activitate, „Să facem cunoștință”, a fost o activitate de promovare a proiectului și de prezentare a participanților. Activitatea s-a desfășurat în *Săptămâna porților deschise*, la nivelul școlii. Pe baza unei programări stabilite în prealabil, reprezentanții grădinițelor partenere au vizitat școala noastră alături de preșcolari și de părinții acestora.

A doua activitate a reprezentat-o desfășurarea propriu-zisă a concursului care a cuprins două secțiuni numite *Lumea magică* și *Creăm o lume magică*.

„**Lumea magică**” este un concurs de cultură generală cu participare indirectă care adresat preșcolarilor de grupa mare și elevilor din clasa pregătitoare și din clasa I. Subiectele au fost elaborate la nivelul școlii organizatoare pentru a fi distribuite în instituțiile partenere în ziua stabilită pentru desfășurarea concursului. Acestea au vizat noțiuni de dezvoltare a vorbirii: recunoașterea personajelor, continuarea poveștii, vocabular (cuvinte cu înțeles asemănător/opus), despărțirea în silabe, recunoașterea sunetelor/literelor (după caz), modele de scriere. Noțiunile de matematică și cunoașterea mediului sunt evaluate pe baza unor teme cum ar fi: culori, grupuri de elemente identice, grupări de elemente după una sau mai multe caracteristici; forme geometrice – recunoaștere și reproducere, șiruri logice,

recunoașterea sau scrierea numerelor, operații matematice, probleme simple, cunoașterea elementară a plantelor și animalelor care ne înconjoară.

„**Creăm o lume magică**” este un concurs de creație plastică cu participare indirectă care se adresează preșcolarilor de grupa mare și elevilor din clasa pregătitoare și din clasele I-VI, concurs la care fiecare cadru didactic a participat cu cel mult 5 elevi. Lucrările elevilor au fost realizate într-o tehnică la alegere, pictură sau grafică - bloc de desen A4 – cu acuarele, tempera, creion, creioane colorate, carioci și au avut ca tematică reprezentarea lumii magice a cifrelor și a literelor, prezentată cu imaginație și originalitate.

A treia activitate a proiectului a reprezentat-o analiza rezultatelor obținute în urma derulării proiectului și diseminarea activităților desfășurate. A constat în realizarea unei expoziții în format fizic și digital.

Proiectul și-a atins obiectivele și a avut impact atât asupra elevilor și preșcolarilor, cât și asupra părinților acestora. De asemenea, proiectul a oferit instituțiilor participante posibilitatea de a comunica și de a împărtăși rezultatele obținute prin desfășurarea activităților propuse.

Prof. înv. primar IONICA CHIPER

Unirea Principatelor Române

MICA UNIRE

24 ianuarie 1859

Ziua de 24 ianuarie 1859 a rămas în istoria românilor ca data la care s-a înfăptuit Unirea Principatelor Române, la scurt timp după numirea lui Alexandru Ioan Cuza ca domn al Moldovei și al Țării Românești.

Unirea Principatelor Române mai este cunoscută și ca Mica Unire (Marea Unire fiind cea de la 1 Decembrie 1918, de la Alba Iulia). Ea reprezintă unificarea principatelor Moldova și Țara Românească într-un Principat unit.

Pe data de 5/17 ianuarie 1859, au fost organizate alegeri la Iași, în Moldova, domnitor fiind desemnat Alexandru Ioan Cuza. Peste o săptămână, în 12/24 ianuarie 1859, au avut loc alegeri și la București, fiind ales tot Alexandru Ioan Cuza.

Cuza a reușit să aducă recunoașterea internațională a Unirii Principatelor Române și, prin reformele sale din toate domeniile, a pus bazele statului român modern. Noua țară a fost numită România abia după abdicarea lui Cuza, din anul 1866, când a fost redactată și prima constituție.

Clasa a VIII-a B

DUMITRU BIANCA
Clasa a VI-a B

O zi importantă

Se apropia
ziua de 16 februarie,
când se sărbătorește **Ziua**

națională a lecturii. Doamna profesoară
de limba română a ales trei elevi care să-și
prezinte, în ziua respectivă, creațiile literare.

În ziua cu pricina am pornit spre școală cu mari emoții. Aflasem că invitatul special al evenimentului organizat de școală este poeta Vera Crăciun. Compunerea pe care aveam să o citesc se numește *Basmul toamnei*. Chiar dacă am recitat-o de 10 ori, simțeam un nod în gât care nu mă lăsa să vorbesc. Nu mi-am închipuit niciodată că voi citi o lucrare de-a mea în fața unui poet. Ajuns acolo, cu inima care dansa rock în piept, am intrat în sala unde se aflau mulți elevi ai școlii, cadre didactice, oameni care filmau și, nu în cele din urmă, doamna Vera Crăciun. Am simțit că nu mă mai țineau picioarele. Emoțiile s-au risipit când poeta noastră dragă, cu veselie în glas, a început să ne

spună
ghicitori, să recite
poezii, să povestească. Ne-a
învățat să facem și rime. Când a sosit
rândul meu, mi-am dat toată silința să-i
ascult sfatul mamei: să citesc clar, tare și

cu intonație. Și am reușit. Mi-a plăcut enorm această experiență. Mi-a dat mai multă încredere că pot realiza ceva frumos dacă citesc și dau frâu liber imaginației.

POPA IANIS ȘTEFAN, clasa a V-a B

Întâlnirea cu scriitoarea Vera Crăciun a fost frumoasă și distractivă. Am ascultat poezii scrise de ea și de ceilalți copii participanți. Am vorbit despre basme și legende în prima parte, iar, în a doua, am vorbit despre povești. Am jucat și jocuri, precum găsitul cuvântului care rimează. A fost o experiență unică și frumoasă.

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a V-a B

Poveste unui om leneș

Ion Creangă

Povestea unui om leneș este istoria unui om atât de leneș, că nici mâncarea nu și-o mesteca. Sătenii s-au hotărât să-l spânzure pentru a nu mai da exemplu negativ de lenevie și altora. Pe drum spre spânzurătoare s-au întâlnit cu o cucoană care călătorea într-o trăsură. Aceasta se interesă dacă omul este dus la doctor, deoarece părea foarte bolnav. Oamenii care îl conduceau pe leneș la spânzurătoare i-au spus întreaga poveste despre acesta și că vor să scape satul de un leneș. Cucoanei i se făcu milă și le propuse să îl ia pe leneș la moșia ei. Le spuse că acolo are un hambar plin cu posmagi cu care poate să îl hrănească. Oamenii s-au minunat de mărinimia cucoanei și de norocul ce a dat peste leneș. Dar leneșul se interesă dacă posmagii sunt moi și auzind că va trebui să și-i înmoaie singur alege să fie dus la spânzurătoare.

LEȘCARU SIMON, clasa a V-a B

Călătorie în lumea cărților

Viitorul cărților în format fizic este un subiect fascinant și în continuă evoluție. Deși tehnologia digitală a revoluționat modul în care citim și accedem la conținut, cărțile fizice încă păstrează un farmec aparte și o valoare sentimentală, oferind o experiență tactilă și vizuală pe care dispozitivele electronice nu le pot reproduce complet.

În ciuda popularității crescânde a cărților digitale, există încă o cerere considerabilă pentru cărțile în format fizic, datorită cititorilor ce își doresc să simtă mirosul paginilor, să le așeze pe rafturi și să le răsfoiască în mod tradițional. De asemenea ele sunt preferate de colecționari pasionați care apreciază frumusețea și autenticitatea lor. Cu toate acestea, dezvoltarea și avansarea tehnologiei vor conduce la creșterea pieței cărților digitale, oamenii fiind nevoiți să găsească soluții și să se adapteze modificărilor și experiențelor de lectură interactivă.

Deși cărțile fizice vor continua să aibă un loc special în inimile noastre, este probabil ca viitorul să fie dominat de tehnologia revoluționară.

CIOBANU ALEXIA MARIA, clasa a VIII-a C

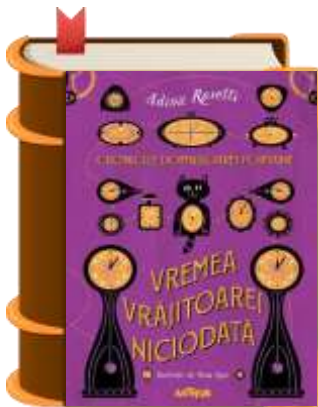
Hobbitul J.R.R. Tolkien

Eu am ales să citesc această carte deoarece am văzut filmul inspirat din ea și mi-a plăcut. Am vrut să văd care sunt diferențele dintre film și carte.

Personajul principal este Bilba Baggins, un hobbit care ducea o viață confortabilă, lipsită de mari ambiții, rareori făcând drumuri mai lungi decât până la cămară. Dar liniștea îi este deranjată de apariția vrăjitorului Gandalf, însoțit de 13 gnomi. Aceștia vor ca Bilba Baggins să îi însoțească într-o călătorie pentru a fura comoara lui Smaug Magnificul, un dragon uriaș și foarte periculos.

CIORÎȚĂ RĂZVAN

Clasa a VI-a B

Clubul de lectură

Vremea vrăjitoarei Poimăine

Cartea mea preferată este „Vremea vrăjitoarei Poimăine”, din seria „Cronicile domnișoarei Poimăine”, a autoarei Adina Rosetti.

Cartea conține povestea unei fete căreia îi place să se joace cu timpul. Unchiul ei a alungat-o din oraș pentru că a grăbit mersul timpului în dorința de a crește mai repede. Pe insula pe care s-a refugiat aceasta nu făcea decât să se plimbe și să asculte muzică. Fata a fost invitată de verișoara ei la nunta ei, ceea ce însemna întoarcerea în oraș și posibilitatea întâlnirii cu unchiul său, pe care dorea să îl roage să îi anuleze pedeapsa. Dar unchiul ei i-a respins cererea și, foarte supărată, fata a mers în pădure unde a dat de o vrăjitoare. Căsuța acesteia era foarte frumoasă, ceea ce a determinat-o să intre. I-a povestit totul vrăjitoarei în timp ce a mâncat din fursecurile acesteia. Fursecurile conțineau somnifer, așa că fata a adormit.

S-a trezit într-un loc mizerabil, singură. Vrăjitoarea plecase între timp în oraș, căci dorea să devină conducătoarea acestuia.

BICHIR ALEXANDRA, clasa a VI-a B

Vrăjitoarele – Roald Dahl

Recomand această carte deoarece consider că este deopotrivă fascinantă, complexă și impesinantă. Personajul principal este transformat în șoarece de către Marea Vrăjitoare din Anglia. Își acceptă soarta, chiar dacă își dă seama că nu va trăi mai mult de 9 ani.

„Cei care nu cred în magie nu o vor găsi niciodată.”

PRODAN CRISTINA, clasa a VII-a C

Războiul care mi-a salvat viața

„Războiul care mi-a salvat viața” de Kimberly Brubaker Bradley este un roman istoric pentru tineri. Povestea se desfășoară în Londra, în Al Doilea Război Mondial, și urmărește poveste unei fete cu dizabilități, pe nume Ada. Ea trăiește închisă împreună cu frate său, într-un apartament. La mijlocul poveștii cei doi frați reușesc să evadeze din casă și pleacă la țară împreună cu alți copii. Ajunsă la casa domnișoarei Susan, o femeie solitară, Ada învață să meargă, să citească și să călărească un cal pe nume Untișor. Se împrietenește cu o fată bogată, Margaret, prinde un spion aflat pe malul oceanului și ajută soldații. Susan promite că îi va opera piciorul, dar mama copiilor apare și îi duce înapoi la Londra, unde viața celor doi frați redevine mizerabilă. În timpul unui raid aerian, casa este distrusă, iar mama lor moare. Susan îi salvează din nou, îi duce la țară, dar și casa acesteia este distrusă de război. Copiii sunt mulțumiți căci au găsit, în sfârșit, pe cineva care să îi iubească.

Mi-a plăcut faptul că cei doi copii au fost salvați de Susan. Recomand cartea deoarece are o poveste emoționantă cu final dericit.

ROBU NICOLE, clasa a VII-a C

Borta vântului - Mihai Eminescu

Basmul conține povestea unui om sărac care avea o mulțime de copii. După o muncă grea, a obținut un căuș de făină, de care nu a avut totuși parte, căci vântul i l-a suflat. De supărare a pornit la drum cu intenția de a găsi și astupa borta vântului. Pe drum s-a întâlnit cu Dumnezeu și cu Sfântul Petru. Cunoscându-i nevoia, Dumnezeu i-a dăruit trei lucruri fermecate: o nucă, un măr și o cârjă. Omul fu sfătuit să le folosească doar când va ajunge acasă. Dar la întoarcere, la un han, lucrurile îi fură schimbate. În finalul poveștii i se face dreptate sărmanului om care își recuperează lucrurile. El devine foarte bogat și seamănă grâu de aur. Acest lucru a atras atenția împăratului care a venit cu mii de oșteni la poarta lui. Când l-a chemat să-și măsoare puterile, acesta a poruncit cârjei să treacă la treabă. Din ziua aceea omul a trăit în liniște și pace.

BALMUȘ DARIUS ANDREI, clasa a V-a B

Orașul fantomelor de ciocolată - Roald Dahl

Cartea urmărește povestea lui Cassidy Blake, o fată care are un mare secret: sufletul ei se desprinde de trup și călătorește în lumea de dincolo împreună cu prietenul ei imaginar, Jacob, un băiat care a murit de mai mulți ani. Cu ajutorul lui Jacob, Cassidy va descoperi misterul spiritelor.

Mi-a plăcut cu adevărat faptul că Orașul fantomelor oferă o nouă perspectivă asupra genului paranormal, cartea fiind mai mult decât o poveste despre fantome. Este o carte despre prietenie și despre a ajuta pe cei care sunt blocați în lumea de dincolo. Cel mai mult mi-a plăcut personajul Cassidy care reușește să navigheze între lumea normală și cea paranormală.

FLUTURE NIKOLAS, clasa a VII-a C

Vrăjitorul din Oz Frank Baum

O fetiță pe nume Dorothy este luată pe sus de o tornadă împreună cu câțelul ei Toto și ajunge pe tărâmul fantastic al vrăjitorului din Oz. Pentru a se întoarce acasă, Dorothy trece prin mai multe aventuri periculoase pe care le depășește cu bine. Morala cărții este că nimeni și nimic nu trebuie să te împiedice să îți îndeplinești visul.

Mi-ar plăcea să semăn cu Dorothy, personajul principal, deoarece este curajoasă și înțeleaptă. Motivele pentru care recomand această carte: este interesantă, ușor de citit și plină de aventuri și de lecții de viață.

„Și amintește-ți, bunul meu prieten, că nu trebuie să judeci inima după cât de mult iubești, ci după cât de mult ești iubit de ceilalți.”

TĂNASE COSMIN GABRIEL, clasa a VII-a C

Prâslea cel voinic și merele de aur

„Prâslea cel voinic și merele de aur”, de Petre Ispirescu, este povestea unui împărat care avea în grădină un măr cu mere de aur, dar nu apucase să le mănânce deoarece, în fiecare an venea cineva și le fura. Au încercat fiii săi să păzească pomul, dar doar cel mai mic dintre ei reuși să lovească hoțul și să-l gonească. Acum, că a salvat merele, vru să caute și hoțul, așa că plecă împreună cu frații săi pe tărâmul zmeilor. Prâslea s-a luptat

cu zmeii și i-a învins, așa salvând și fetele care erau ținute captive de către aceștia. Frații săi, invidioși, au vrut să îl omoare și l-au părăsit în prăpastia în care erau zmeii, dar, ajutat de mama unor pui de zmeu pe care el îi salvase, Prâslea reușește să iasă. Întors la palat, a povestit cele întâmplate și apoi au tras toți cei trei feciori cu săgeți în cer,

iar Dumnezeu i-a pedepsit pe frații vinovați. Fata cea mică salvată de la zmei s-a căsătorit cu Prâslea.

MIRCEA AMALIA ELENA, clasa a V-a B

Gociu Diana Alexandra
Clasa a VI-a A

Harry Potter

Cartea conține povestea lui Harry Potter, un băiat orfan care, la vârsta de 11 ani, a aflat că este vrăjitor și a intrat în lumea vrăjitorilor, unde a devenit faimos pentru că a supraviețuit unui atac mortal al vrăjitorului Lord Voldemort. Harry este invitat să studieze la Școala de Magie și Vrăjitorie Hogwarts unde și-a făcut câțiva prieteni: Ron Weasley și Hermione Granger. Împreună ei au aflat secretele întunecate ale trecutului lui Harry și s-au confruntat cu multe pericole și inclusiv cu propriile frici.

Volume:

- „Harry Potter și piatra filosofală” (1997)
- „Harry Potter și camera secretelor” (1998)
- „Harry Potter și prizonierul din Azkaban” (1999)
- „Harry Potter și pocalul de foc” (2000)
- „Harry Potter și Ordinul Phoenix” (2003)
- „Harry Potter și Prințul Semipur” (2005)
- „Harry Potter și talismanele morții” (2007)

GHEORGHITĂ ȘTEFAN, clasa a V-a B

Condeie fermecate

De vorbă cu omul de zăpadă

GRIGORE ALESIA

CLASA A VI-A

Ziua toată am vorbit
Cu un om de zăpadă, grăbit
Să ajungă la școală
Fără nicio boală.

Că afară ninge,
Iar zăpada atinge
Nasul lui portocaliu
Un pic mai durduliu.

Am vorbit și tot vorbit
Însă la un moment dat, uimit
A aflat că avem teme,
Iar la mate niște probleme.

El a povestit
Că ei au doar de citit
Cărți întregi, romane,
Despre războaie otomane.

La ei, mate nu există
Poate doar într-o revistă
Scrisă de un om de zăpadă
Dintr-o veche perioadă.

După ce am tot vorbit
Soarele a răsărit,
Omul nostru s-a topit
Și de sol a fost răpit.

Omul de zăpadă

COTÂRLET SOFIA MARIA

CLASA A VI-A

Într-o zi mai friguroasă, ninge
tare și bătea vântul. Eu cu verișoara mea
Anais am ieșit afară în fața blocului ca să
ridicăm un om de zăpadă. Am ieșit afară
și ca mâini am adunat niște bețe. Am
început cu baza, după jumătate de oră am
trecut la mijlocul lui, iar, după încă o
jumătate de oră, am terminat omul de
zăpadă. I-am pus morcovul, fularul,
nasturii ca ochi și pălăria veche pe cap.

După ceva vreme, am văzut că
omul de zăpadă nou făcut nu mai era
colo... L-am căutat în disperare, pentru că
nu voiam ca munca noastră grea să se
ducă pe apa sâmbetei.

– Bună! s-a auzit încet de la
depărtare.

– Cine-i acolo? a întrebat Anais.

GUTU ANASTASIA, clasa a III-a B

– Eu. Eu sunt Fulgușor, omul de zăpadă pe care l-ați construit.

– Cum e posibil? Cum de ești în viață? am întrebat.

– Ahaha! Zăpada asta este magică! Poate aduce orice om de zăpadă la viață!

– Minunat! a țipat Anaïs. Ne poți spune cum este să fii un om de zăpadă?

– Să știi că nu este așa de interesant cum crezi tu, e plictisitor rău. Toată ziua stăm în același loc. Sincer... mă dor picioarele de atâta stat în picioare!

– Hei! Măcar voi nu aveți școală! am răspuns.

– Da! Să mergi la școală e groaznic, m-a aprobat Anaïs. Credeți ce vreți voi, eu v-am spus părerea mea, a spus omul de zăpadă.

Am mai vorbit cu Fulgușor până a trebuit să intrăm în casă iar. A fost frumos cât am vorbit, dar am și înghețat de frig.

De vorbă cu omul de zăpadă

DUMITRU BIANCA IOANA

CLASA A VI-A

Era o dimineată friguroasă de iarnă. Deja se simțea în aer spiritul sărbătorilor. Zăpada se așternea peste curtea noastră.

Eu și Corina eram nerăbdătoare să ieșim afară și să construim un om de zăpadă. Am pregătit împreună o pălărie, un fular, un morcov pentru nas, două crenguțe pentru mâini și opt cărbuni pentru nasturi și gură. Ne-am luat cele mai groase mănuși, am făcut trei bulgări pe care i-am rostogolit prin zăpada pufoasă până au devenit destul de mari astfel încât omul de zăpadă începea să prindă viață. odată ce i-am asamblat mâinile, omul a început să zâmbească. Ne-am mirat, dar curioase, am început să-i punem întrebări:

– Poți vorbi?

– Da, spuse omul de zăpadă. Am venit de la Polul Nord pentru a bucura copiii și pentru a mă distra alături de ei. Niciun anotimp nu este mai frumos decât iarna.

– Ai și un nume? l-am întrebat.

– Mă cheamă Fulgușor. Pe voi?

– Eu sunt Andra, iar ea este Corina. Hai să ne jucăm!

Ne-am jucat câteva ceasuri și Fulgușor a hotărât că trebuie să plece. Îi părea rău, dar trebuia să ajungă și la alți copii unde abia începea să ningă.

De vorbă cu omul de zăpadă

CRISTIAN MIRUNA GABRIELA
CLASA A VII-A

Afară ninge ca în povești lin și satisfăcător cu niște fulgi de zăpadă cristalini și pufoși. Și chiar dacă nu bătea vântul, era atât de frig încât nu vedeai pe nimeni. Totul era așa pustiu...

Citeam cartea preferată când mama mă trimite la magazin să iau o pâine și un kilogram de făină. Mă îmbrac bine-bine și profit de această ninsoare făcând un om de zăpadă. Era imens, dar cu toate acestea avea o strălucire și o frumusețe aparte. Îmi continui drumul. Ajung la magazin și iau ce mi-a zis mama. Termin cumpărăturile, plătesc și mă îndrept spre casă. Afară se înserase, iar toți copiii erau înăuntru, la căldură, cu familia. Trec de omul de zăpadă care mi-a captat atenția mai devreme, spunând:

– Hei, scuză-mă, ai scăpat asta.

Mă întorc. Bomboana pe care am primit-o de la casierită, în loc de rest, era acolo. mă întrebam cum poate un om de zăpadă să vorbească. Fără să îmi mai pun alte întrebări, i-am mulțumit și am dat să plec, când deodată aud:

– Stai, nu pleca. Eu sunt Olaf. Nu vreau să te sperii, îmi doresc doar să vorbesc cu cineva, mă simt foarte singur.

Când am auzit, mi s-a făcut milă, așa că am stat puțin de vorbă cu el. timpul trecea, iar conversația dintre mine și Olaf era așa de frumoasă încât m-a făcut să pierd noțiunea timpului, iar când am realizat cât de târziu este, mi-am cerut scuze și am plecat. Tot restul nopții m-am gândit la el.

A doua zi am plecat de acasă cu speranța că îl voi revedea, dar când am ajuns acolo, Olaf dispăruse fără urmă.

De atunci nimeni nu a mai văzut omul de zăpadă magic.

Iarna

AXENTE REBECA MARIA
CLASA A III-A D

Uite, totu-i alb afară
Săniuța mi-o scot iară
Și-o pornesc spre derdeluș,
Plec acum la săniuș.

Hai și tu, vino cu mine!
Chiar de-i frig, e tare bine!
Alergăm, ne bulgărim,
Pe zăpadă ne-nbrâncim.

De vorbă cu omul de zăpadă

MIRCEA AMALIA ELENA

CLASA A V-A B

Era o zi friguroasă din luna ianuarie. Fulgii mari de nea formau un covor argintiu pe drumuri. Eu stăteam în casă, la televizor, dar când am văzut cât de frumos ninge afară, am hotărât să merg la săniuș.

Tot îndreptându-mă cu sania spre dealul unde mergeam de obicei am văzut un om de zăpadă dărâmat în mijlocul aleii. M-am oprit și am decis să-l reconstruiesc. Am făcut bulgării, pe rând, și i-am atașat unii de alții. Din două bețe am făcut mâinile, după care i-am pus ochișori și un nas lung dintr-un morcov. Am observat că se uita la mine și clipea. I-am pus o gură dintr-un ardei roșu, apoi l-am auzit zicând:

— În sfârșit sunt din nou la forma originală! Mulțumesc!

Eu eram înspăimântată. Au fost multe ierni în care am construit oameni de zăpadă și niciodată nu s-a mai întâmplat așa.

— Tu poți vorbi? am întrebat.

— Mulți nu pot, dar eu da. Mulțumesc că m-ai refăcut. Cum te cheamă? a spus el.

— Eu sunt Amalia.

— Eu sunt Olaf! Putem fi prieteni dacă vrei.

Părea foarte vesel și binevoitor și frica mi-a dispărut.

— Sigur, am răspuns.

El mi-a povestit cum a călătorit prin nori, sub forma unui abur, cum a ajuns pe pământ fiind fulgi de nea și prin ce locuri a mai fost.

La finalul zilei, mi-am luat rămas-bun. Am continuat să îl vizitez oricum în fiecare dimineață înainte să plec la școală și în fiecare seară, când mă întorceam.

Într-o zi, a ieșit soarele și Olaf s-a topit. Mi-a părut rău că nu îl voi mai putea vedea, dar știam că va ajunge într-un alt loc frumos și că va fi construit de un alt copil.

Acum sper că ne vom întâlni și anul viitor.

CRIHANĂ ANA, clasa a II-a B

Primăvara

BALMUȘ DARIUS ANDREI, clasa a V-a B

A fost odată ca niciodată că de n-ar fi nu s-ar povesti, a fost o frumoasă prințesă. Ea locuia într-un castel mare, frumos și primitor împreună cu mama ei, Toamna, tatăl Iarna și sora ei, Vara. Prințesa noastră se numea Primăvara. Avea o rochie verde pe care erau toporăși, pielea ei era albă ca ghiociei, iar părul bălai ca soarele calduț. Dar într-o zi, pe când stătea la masă, tatăl ei veni la ea să îi spună că treaba lui se terminase și că acum era rândul ei să continue. Foarte fericită a fugit în camera ei și a deschis lădița de sub pat. Acolo se puteau găsi mai multe palete de culori care o reprezentau perfect. Lângă acestea se găseau niște raze de soare care de-abia așteptau să fie folosite. Se vedea un borcan în care se afla tot aerul cald și într-un săculeț se găseau semințe pentru toate florile. Dar cât v-am spus eu toate astea, deja Primăvara urcă în vârful castelului pregătită pentru semnalul iernii. După ce nu mai fu urmă de ger, prințesa a spus cu voce tare:

– Culorile să zboare, razele să fugă dinspre Soare, aerul cald să se răspândească, păsările să se întoarcă și vreau să văd florile colorate acoperind câmpiile și pajiștile!

Și odată cu aceste vorbe, aerul luă semințele și le împrăștie peste tot. Din acest moment Primăvara începu să cutreiere întreg pământul, asigurându-se că totul revine la viață.

BALMUȘ DARIUS ANDREI, clasa a V-a B

Basmul primăverii

LEȘCARU EDUARD SIMON
Clasa a V-a B

Când primăvara sosește, parcă natura însăși își deschide inima cu un zâmbet larg. Soarele începe să topească urmele iernii, iar florile înfloresc cu o exuberanță plină de viață, colorând fiecare colț al peisajului. Copacii eliberați de povara frigului par să salute cu bucurie noul început, iar cântecul păsărilor devine o simfonie veselă care anunță venirea unei perioade pline de optimism.

Această primire a primăverii este ca o întâlnire cu un vechi prieten drag. Parcurile se transformă în adevărate scene ale bucuriei, unde prietenii se adună să împărtășească povești și să râdă împreună. Fiecare rază de soare pare să aducă cu ea o poveste plină de speranță și de promisiuni pentru viitor.

În acest anotimp magic, natura ne îmbrățișează cu căldură și ne încurajează să privim viața cu ochi plini de admirație, să ne deschidem inimile la fiecare bucurie mică pe care primăvara o aduce în călătoria noastră. Fiecare floare înfloarește ca un zâmbet ce se răspândește în jurul nostru, iar fiecare briză aduce cu ea un iz dulce al speranței.

Primăvara ne învață că viața este un ciclu continuu de renaștere și că fiecare moment

este o oportunitate de a experimenta frumusețea existenței. Să ne bucurăm de culorile vibrante, de cântecul păsărilor și de miresmele proaspete ale primăverii, pentru că, în acest anotimp, fiecare zi devine o nouă pagină într-o poveste plină de farmec și de căldură.

Primăvara

ALECSĂ RAREȘ ANDREI

Clasa a V-a B

Primăvara este anotimpul noilor începuturi, când natura revine la viață. După atâta frig și ceață soarele blând al primăverii începe să strălucească tot mai tare pe cer, iar vremea se încălzește ușor-ușor. Covorul de zăpadă începe să se topească și, de sub el, scot nasul primii ghiociei care vestesc venirea primăverii. Firul ierbii răsare, copacii înmuguresc și totul în jur capătă culoarea verde.

Florile atât de delicate răsar pretutindeni și ne încântă cu parfumul lor proaspăt. Cerul liber este brăzdat de șiruri lungi de berze și de cârduri de cocori. După călătorii spectaculoase de mii de kilometri, păsările migratoare se întorc la cuiburile lor.

Zilele sunt tot mai lungi, iar nopțile tot mai scurte. Animalele sălbatice ies din hibernare după o iarnă de somn. Primăvara este anotimpul în care cele mai multe animale dau viață. Mielușeii gingași pasc veseli pe câmpia proaspăt înflorită.

Parcă nu ne mai săturăm de mirosul de iarbă proaspătă, de parfumul florilor de cireș și de zumzetul albinelor. Frumusețea primăverii ne încântă privirile, iar muzica ei ne încântă auzul.

Primăvara

BRATU DAISIA

Clasa a V-a B

A sosit primăvara, anotimpul florilor și cea mai tânără dintre fiicele anului. Țara s-a îmbrăcat în haine noi. Peste livezi a căzut ploaie de floare. Câmpiile seamănă cu niște cămăși înflorite. Se anunță o zi frumoasă. Razele jucăușe ale soarelui bat în fereastră. Cireșul din grădina casei a înflorit pentru prima dată. Lângă el și-a deschis petalele o lalea roșie ca focul. Prietenele lalelei din grădină sunt zambila și narcisa. În curând florile pomilor fructiferi se vor scutura și, din miezul lor, vor apărea fructele dulci. Rândunelele ating în zbor, cu penele elegante, iarba. Pe cer trec nori jucăuși care își scutură în grabă picăturile călduțe. Toate vietățile grădinii s-au înviorat.

A sosit primăvara

COZMA DAVID

Clasa a III-a D

<i>Primăvară, primăvară,</i>	<i>Cu parfum de floricele,</i>
<i>Bine ai venit în țară,</i>	<i>Lăcrămioare, albăstrele,</i>
<i>Să ne bucuri și pe noi</i>	<i>Le-adunăm cu bucurie</i>
<i>Ca să fim, mereu vioi.</i>	<i>De pe întinsa câmpie.</i>

În copacii-nmuguriți

Ciripesc guguștiucii nestingheriți,

Pe ogor tractorul ară,

Semn că este primăvară.

ANTON DARIA NICOLA, CLASA a VI-a A

Primăvara

ALECSĂ RAREȘ ANDREI

Clasa a V-a B

Primăvara este un miracol al naturii care ne aduce bucurie și proștepe după lunga iarnă. În fiecare zi, după ce termin școala, mă îndrept spre parcul plin de viață, unde natura se trezește la viață cu o forță uimitoare. Aerul este îmbibat de mirosul îmbietor al florilor și de cântecul melodios al păsărilor care vin din călătoriile lor lungi. Parcul devine un adevărat tărâm al minunilor, în care copacii își îmbracă ramurile în frunze verzi ca smaraldul, iar florile își dezvăluie petalele moi și colorate, ca niște bijuterii prețioase.

În lumina blândă a după-amiezilor de primăvară, plimbările mele prin natură devin adevărate aventuri pline de magie. În pădurea înmiresmată descopăr primii ghiocei, timid ieșind din pământ, iar albinele și fluturii dansează cu eleganță printre flori, adunând nectarul dulce. Totul în jurul meu este plin de viață și de culoare, iar fiecare pas pe care îl fac mă umple de un entuziasm copilăresc și de o recunoștință adâncă față de frumusețea lumii în care trăiesc.

În fiecare seară, când mă întorc acasă, mă simt copleșit de recunoștință pentru darurile primăverii de a experimenta toate minunile acestui sezon fermecător. Este un timp de regenerare, de înnoire și de speranță, iar eu sunt convins că fiecare zi aduce cu sine noi aventuri și descoperiri surprinzătoare în această perioadă plină de farmec și de frumusețe.

Păsările misterioase

CIOBANU ALEXIA MARIA
Clasa a VIII-a C

Pe cerul înstelat al nopții luminate de lună, regina regatului ceresc, nu se mai distinge urmă de pasăre. Puritate de vânt, străbat sclipirea de argint a tainicului văzduh, întinzându-și aripile maiestuos și plonjând printre spectacolul de lumini, undeva, într-un alt tărâm, desprins de lumea reală. Zboară și, odată cu ele, taina nedeslușită a vieții lor plutește printre întrebări fără de răspuns. Zboară săgetând în semiîntuneric, așteptând, poate, o nouă zi. Dis-de-dimineață, revin la viața de pe pământ. Cântă același cântec ca un radio stricat, cântec ce nu are înțeles pentru noi, oamenii. Oare vor să ne comunice ceva? Care este semnificația trilurilor ce ne încântă?

CRĂCANĂ MATEI, clasa a VI-a A

Misterioasele păsări de noapte... Parcă numele acesta are multe de spus, însă este asemenea unui lucru pe care îl cunoști, dar nu ți-l poți aminti fără de folos. Ziua parcă-și pierde din viață, ca și când aceasta ar fi nisipul ce scurge într-o clepsidră. Nevăzute, de negăsit, se ascund parcă de soarele care pe noi ne mângâie blând, cu razele-i firave.

Odată cu apusul, zboară și fac rotocoale printre norii ce încep să dispară, lăsându-se purtate pe aripile vântului care se-nțește. Parcă se simt amenințate la răsăritul soarelui, însă luna, împărăteasa întunericului, le atrage ca un magnet, le dă viață și binecuvântare. În lumina strălucitoare a lunii se zbat aripile ca de abanos întinse perfect. Păsările de noapte poartă cu ele atâtea priveliști neîmpărtășite. Călătoresc peste mări și țări, se aventurează în necunoscut fără pic de teamă. Zborul lor are ceva aparte ce mă atrage. Un sentiment nedeslușit, ce pune stăpânire dintr-odată.

Ce n-aș da să pot afla taina lor! Într-o lume monotonă, o asemenea poveste pare misterioasă.

Mi-aș dori din tot sufletul să pot vizita orizonturi desprinse de realitate, să dau frâu liber imaginației, să visez, să aflu taina lor. O lume întreagă așteaptă să fie descoperită! Atâtea priveliști de văzut, atâtea oportunități!

Deși e scurtă, viața păsărilor de noapte este presărată cu magie și farmec pe deplin. Să zbori cu viteza gândului, strălucind ca un diamant în lumina

stelulelor de argint, simțind atingerea de catifea a vântului ce-ți înfoaie penele, iar când privești în jos, să vezi întreaga lume de deasupra tuturor... Ar fi mai mult decât un vis împlini!

Gândind astfel, sunt fascinată de aceste creaturi, iar seara, privind către văzduhul decorat cu mici mărgăritare lucitoare, observ cum trece în zbor câte o firavă siluetă, fâlfâind lin aripile, lunecând prin aer. Atât de simplu... pentru ele! Pământul parcă se cutremură de zborul lor către depărtări numai de ele știute. Au ceva de-a dreptul minunat... Rând pe rând, stoluri răzlețe trec în viteză. Și astfel, încet-încet cerul se golește și parcă-și pierde din frumusețe.

Păsările pleacă. Într-o nouă călătorie. Emigrează către țările calde. O să lipsească timp îndelungat. Îmi va fi dor să le privesc cu drag seară de seară cum mă încântă cu tainicul lor dans. Adio, păsări de noapte! Ne revedem la primăvară! Promit că vă voi aștepta cu brațele deschise și că nu voi renunța la visul meu!

Păsările nopții

PATRICHE MAYA IOANA

Clasa a VIII-a C

Depart de forfota orașului, unde liniștea era la fel de rară precum găsirea unei comori ascunse de strămoși, se afla pădurea, atât de tăcută, însăși oază a vieții, prezentă oriunde, deși era ascunsă de mulți. Atât de fragilă, însă la fel de puternică precum o mamă ce își apără copilul. Oricât rău încercăm să îi facem, ea nu se supără, ci ne arată bunătate, crescându-ne cu grijă și oferindu-ne viață.

Ramurile copacilor s-au culcat la pământ, în urma încercărilor de a face față vântului puternic. Măreția lor este arătată de trunchiurile voluminoase și de rădăcinile noduroase ce ies pe alocuri din pământ. Șuieratul gerului învingător printre ramurile lor galeșe suna precum un geamăt îndurerat. Arborii dădeau semne de oboseală, în timp ce își lasau trupurile, odată drepte precum soldații în armată, să fie legănate de atacator. Iarba ce încă rămăsese intactă pe pământul uscat de secetă stătea să fie smulsă de această furtună. Până și mărețul soare începu să coboare la vederea unei asemenea priveliști devastatoare. Cerul fu pictat în nuanțe de roz și mov, fiind acompaniat de norii ce începeau să se adune. Luna urcă pe tron făcându-și o intrare impresionantă împreună cu un fulger ce îi fura privirea și un tunet de o intensitate copleșitoare. Venise să dezlanțuie dezastrele întunericului peste pădurea ce era odată tăcută. Cu strălucirea ei penetra câmpul de luptă și le aducea soldaților ei speranța victoriei. Însă mama natură nu se dădu bătută. Arborii erau încă în picioare. Animalele fură instruite să fugă cât mai departe, părăsindu-și casele și căutând adăpost la vecinii din apropiere. Lupta era din ce în ce mai intensă, luna trimițând ceață și ploaie peste tabloul deja îngrozitor. Ceața difuza lumina dată de comandantul ce pornise asaltul, iar ploaia lovea cu putere adversarii.

Atunci pădurea își scoase arma secretă, cea mai de preț: păsările de noapte. Nimeni nu știa ce sunt, însă când apăreau aduceau pace. Țipete ascuțite se auzeau din direcția din care veneau, Țipete pline de amărăciune, deoarece ele se aseamănă cu sufletul omenesc: împovărate de griji ce nu le aparțin, încărcate de dorințe nespuse, de temeri ce prind viață, de experiențe re trăite de sute de ori în propria minte, de iubire și de ură pentru semenii, de sentimente incontolabile, de multe ori vulcanice, pline de recunoștință pentru persoanele care nu își dau seama de binele făcut, de regret pentru cei ce le-au zdrobit lumea după ce le oferiseră toată încrederea sau pline de ură de sine din cauza altora. Ele luau fiecare dintre neliniștile sufletului și le purtau cu ele în nopțile lungi și obositoare în care călătoreau pentru a se descărca de gândurile negative. Penajul lor le reflecta emoțiile.

În noaptea aceea, penele lor de un negru intens luceau datorită ploii puternice și a luminii gălbui oferite de lună. Al doilea strigăt a fost unul mai ascuțit, mai încărcat de regrete și de gânduri nespuse. La auzirea acestuia, până și vântul violent se opri. Ochii lor mici precum mărgelile analizau bătălia, însă păreau pierduți în propriul gând. Prin zborul lin de deasupra agresorilor adunară și necazurile lor pentru a le curăța sufletele, făcându-i din nou inocenți. Eliminară ura și lăsară loc pentru iubire. Cu un ultim strigăt își anunțară ieșirea de pe fostul câmp de luptă și lăsară în urmă o tăcere apăsătoare, incomfortabilă. Inamicii s-au retras în liniștea de mormânt creată de păsările misterioase.

Zbor misterios

TOADER LARISA MIHAELA

Clasa a VIII-a C

Salcâmi, cu mirosul lor dulceag, tănuiesc cărările risipite într-o melancolică umbră. Soarele se înalță ca un glob de aur arzător pe cerul de-un albastru strălucitor. Văzduhul s-a lăsat inundat de lumina ce izvorăște parcă de pretutindeni, din înălțimi. Aerul devine din ce în ce mai cald, chemându-mă în împărăția îmbălsămată a florilor.

APOSTOLIU LARISA, clasa a V-a A

Oamenii, fie bănuie pe aglomeratele străzi din populatele orașe, fie petrec peste opt ceasuri pe un scaun în fața unui calculator dintr-un mare birou, timp în care viețile înaripate se odihnesc păstrându-și toată energia pentru atunci când liniștea și întunericul vor învălui orașele. Când acestea își vor deschide aripile și vor începe a umbla încolo și înapoi, omenirea va dormi, iar ele vor zbura până la epuizare, până la următorul răsărit așa cum o fac mereu, admirând peisaje la care nimeni nu are acces și la care nimeni nu visează. Nimeni nu își poate închipui frumusețile văzute de păsările nopții, lucruri absolut inedite, inexplicabil de frumoase. Misterioasele păsări ale înfricoșătoarei nopți colindă, ori de câte ori luna apare pe cer, întreaga lume, timp în care noi, oamenii dormim admirând scene nevăzute și nebănuite. Poartă cu ele sute, poate chiar mii de priveliști pe care restul nu le cunosc. Când zboară, cerul se scutură de dorul nostru, cei rămași pe pământ, ațipiți de mult. Pentru ele tot ceea ce văd a devenit banal, considerând probabil că nimic nu este special din toate cele văzute. Însă noi, cei de jos, nici măcar nu reușim să ne imaginăm ce pot ele privi seară de seară. Ne-am dorit poate, de nenumărate ori, să avem ocazia de a

vizualiza măcar unul dintre toate lucrurile pe care acestea au norocul de ale vedea, însă nu este posibil.

Aripile lor, de multe ori frumos colorate cu diverse contraste între culori mai închise sau mai deschise, deplasează dintr-un loc în altul mistere ale lumii.

Lucrurile, pe care acestea le văd în fiecare noapte și care fac parte din rutina lor, înseamnă adesea pentru noi adevărate comori, comori pe care visăm să le descoperim într-o bună zi, povești învăluite în mister, știute doar de ele.

Desprinse din lumina Stelei Polare, aripile lor sunt la fel de misterioase precum secretele pe care le poartă dintr-un loc în altul. Sunt înmuiate în taina depărtărilor, depărtări pe care doar ele le cunosc, care au și ele, la rândul lor, misterele care le aparțin.

Păsările noastre lunecă prin aer în timp ce noi visăm la ele, la frumusețea lor și la misterele pe care le ascund. Visăm să aflăm tot ceea ce ele știu, chiar dacă suntem conștienți că nu o vom face vreodată.

Cum pentru noi lumea lor este un mister așa și pentru ele lumea noastră este un mister și poate că așa este menită să rămână.

CONSTANDACHE SIMONA
Clasa a VI-a A

Orologiul fermecat

PATRICHE MAYA IOANA
Clasa a VIII-a C

Era decembrie. Iarna cea nemiloasă puse stăpânire peste colinele înțesate de copii zglobii, însă frigul și zăpada nu le putea îngheța sufletele calde, pline de bucurie. Oamenii de zăpadă se ridicau încetul cu încetul de la sol, impunându-se prin înălțimea lor.

Toată lumea se juca și râdea în armonie cu excepția fraților Denisa și Paul cunoscuți pentru farsele lor, care nu se puteau opri din certat. Cum a început această ceartă vă întrebați? Ei, bine, pentru context trebuie să fac o scurtă caracterizare a celor doi. După cum vă așteptați, probabil, aceștia nu seamănă deloc unul cu altul, nici moral, nici fizic. Denisa este scundă și durdulie, îmbrăcată în haine de epocă. La școală se descurcă foarte bine, este elevă conștiincioasă și silitoare, obținând premii la orice concurs merge. Predominant era interesată de istorie și artă, deoarece avea o pasiune pentru vechile obiceiuri ale lumii. Pe de altă parte, Paul era un băiat înalt și slab, îmbrăcat în haine de ultimă modă. Cu școala nu prea se înțelegea. De abia trecuse jumătate de an școlar și era în stare de corigență la patru materii. Singura materie la care se chinuia să învețe era informatică datorită pasiunii lui pentru tehnologie și viitor. Deși caracterele lor diferă enorm, era un lucru care îi unea: o farsă bună.

Acum că i-ați cunoscut, cearta lor era despre cum se stă corect pe o sanie. Nici nu ar avea rost să dau explicații despre cele două moduri, deoarece ambele erau eronate. După demonstrații eșuate, ambii s-au ales cu vânătăi și câte un cucui.

Pe drumul spre casă între cei doi se lăsă o liniște mormântală. De câteva săptămâni, niciunul nu mai avea idei de farse, așa că ori se certau pentru nimic, ori nu mai vorbeau deloc.

Însă de data asta, Paul sparse liniștea:

– Am o idee.

Denisa fu luată prin surprindere de replica fratelui ei, însă îi făcu semn să continue.

– Știi că în gară este un orologiu, iar orice persoană se ghidează după ora arătată de el, nu-i așa?

– Vrei cumva să schimbăm ora de pe ceas, ca să derutăm câteva sute de oameni?

– Exact! Mă știi atât de bine! Dar... încă nu am găsit o metodă să intrăm fără să fim prinși.

– Paznicul mereu încuie ușa din față înainte de cea din spate, așa că am putea intra prin spate, am petrece noaptea acolo, apoi dimineață, ieșim când se va duce să își cumpere cafea de la magazinul din gară.

– Ești genială, Denisa! De aceea te-am recrutat pe tine ca parteneră a mea!

– Greșit, m-ai luat pe mine pentru că nu ai alți prieteni.

– Nu este adevărat!

Și astfel începu o nouă ceartă pe drumul spre casă.

A doua zi, erau pregătiți. Își luaseră tot ce aveau nevoie pentru o noapte: păături, perne, mâncare, lanternă și apă. Erau hotărâți să reușească. După cum se așteptau, paznicul a plecat fără să își dea seama că cei doi copii intraseră în clădirea orologiului. Fugind pe scări, frații ajunseră în vârf. Cu greu, au tras de maneta ce schimba poziția orarului, astfel încât să dea timpul înapoi cu o oră. Deodată camera se umplu de particule mici și sclipitoare ce îi înconjurară pe Denisa și pe Paul. Copiii erau mirați de ceea ce li se întâmpla, însă la fel de repede precum au apărut, magicele particule dispărură. Totul părea la fel înăuntru cu excepția faptului că rugina de pe piesele componente ale ceasului dispăruse și ea.

– Ah! Am făcut și curățenie! strigă Paul.

– Ceva nu este bine...

– Uite! Oamenii aceștia arată ca tine! exclamă băiatul uitându-se pe geam.

Grăbită, Denisa alergă spre fereastră.

Ce văzu

acolo

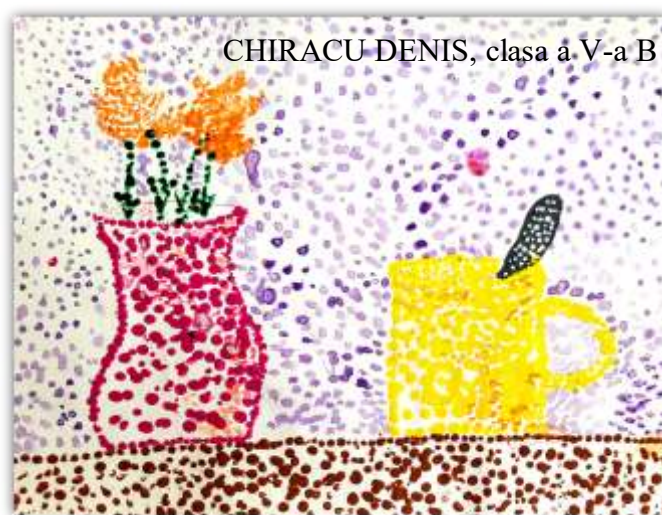
însă o uimi. Sute de oameni îmbrăcați în haine de modă veche așteptau înghesuiți pe peroane trenul condus de o locomotivă cu aburi.

– Suntem în trecut? întrebă fata împietrită.

– Plictisitor, haide să schimbăm ora, spuse băiatul neînțelegând gravitatea situației.

Înainte ca Denisa să poată obiecta, fratele trase de manetă cu putere, dar, de data aceasta, în sens invers.

Particulele se adunară din nou, însă când se risipiră, copiii erau într-o nouă gară, de data

CHIRACU DENIS, clasa a V-a B

aceasta fără orologiu, dar plină de roboți și trenuri lipsite de pantografe ce levitau deasupra șinelor.

– Ce ai făcut? întrebă Denisa pe un ton răstit. Nici măcar nu mai avem posibilitatea să ne întoarcem! Este doar vina ta!

– Mie îmi convine, spuse Paul admirând gara viitorului.

– Cu ce vă pot ajuta? întrebă un robot.

– Ce s-a întâmplat cu orologiul de acolo? rosti fata.

– Orologiul regal, finalizat în anul 1868, a fost mutat acum 50 de ani la periferia orașului.

– Cum putem ajunge acolo?

– Puteți lua trenul ce vine pe cinci minute și veți coborî la ultima stație.

Feriți cei doi frați se urcară în trenul viitorului care îi lăsa exact lângă vechiul orologiu. Acesta era lăsat în paragină, așa că problema cu paznicii fu rezolvată.

După ce au ajuns în vârf și au curățat locul de pânze de păianjen, veni vremea să tragă de manetă, astfel încât să ajungă în poziția ei inițială.

– Am reușit! strigă Paul.

Cei doi copii ajunseseră, în sfârșit, acasă, după o aventură ce părea să fi durat ore întregi. Frații și-au promis să revină într-o zi mai bine pregătiți pentru a explora cu mai mare grijă acest orologiu

Aventura printre ghețuri

CIOBANU ALEXIA MARIA

Clasa a VIII-a C

Povestea noastră începe cu Petruș, un simplu băiat pasionat de lectură. El stă zi și noapte cu nasul în cărți, citește nespus de mult. Mulți s-ar gândi poate că băiatului îi plac cărțile normale pe care toți copiii de vârsta lui le cunosc și le adoră, însă Petruș este special. Acesta a fost încă de mic atras de expedițiile polare și de urșii albi, cunoscând, de asemenea, mai multe informații decât mulți profesioniști. Visează mereu că plutește pe oceanul de gheață și se luptă să-și salveze corabia din ghearele năpastelor.

Dintotdeauna și-a dorit să ajungă să vadă Marele Ghețar, loc în care nimeni dintre cei mai mari viteji nu a putut niciodată să îl domine. Se spune că acesta strălucește în lumina soarelui mai tare ca aurul și, că în nopțile furtunoase, el este singurul ce nu poate fi doborât de nemiloasele vânturi și puternicele, necruțătoarele valuri, ce ar fi în stare să ia cu asediu și cea mai imensă și semeață corabie. Marele Ghețar însă stă neclintit, privind în depărtare la înspumata mare ce se agită, printre norii ca de plumb și se înalță, impunător printre stelele ce sclipesc neîncetat și printre luna ce veghează întregul pământ cu atenție. Petruș le-a povestit de multe ori prietenilor lui despre planului lui fără seamăn, însă aceștia râdeau de el și spuneau că nu este posibil ca un copil mic și neajutorat ca el să facă ceva ce un echipaj întreg de adulți nu ar fi reușit. Băiatul nu asculta cele spuse, din contră, se ambiționa mai tare și prindea mai mult curaj ca oricând.

Anii au trecut ca gândul, Petruș nu a renunțat la visul lui și nici la cărțile despre aventuri polare sau la hărțile desenate cu multă migală chiar de el. Acum el nu mai era băiatul inocent ce înșira povești după povești ca mărgelele pe ață. Nu, acum era adult, a crescut mult, a devenit marinăr, iar acum colindă cu barca peste mări și oceane. Astfel se face că, ajuns acasă dintr-o misiune îndeplinită cu succes, a deschis un vechi sertar unde a găsit o carte prăfuită care se ascundea parcă de el.

BERCARU ELISA
Clasa a III-a B

Ce putea să fie? Era chiar jurnalul unui celebru explorator, cartea lui preferată din copilărie. Încă își putea aminti toate acele zile în care singura lui preocupare era parcurgerea minuțioasă a slovelor scrise de idolului lui în expedițiile de care a avut parte. Acestea fiind zise, Petruș s-a hotărât. Nu mai poate aștepta până a fi prea târziu! Are să plece în cea mai mare aventură de care ar fi putut avea parte vreodată.

Zis și făcut! Și-a strâns echipajul, oameni de încredere ce au promis că au să îl ajute mereu și a pornit spre Polul Sud. Cu mari emoții, știa că o să aibă parte de primejdii la tot pasul, însă ceva în el îl făcea să prindă curaj și să își continue călătoria. Plutea mândra lor corabie pe întinderea de apă albastră ca safirul în bătaia soarelui de foc. Trei zile și trei nopți a durat să ajungă în apropierea Polului Sud, când o furtună nemiloasă se ivi. Corabia era lovită din toate părțile de apa ce puneă stăpânire pe aceasta. Petruș cârmuia vasul cu mare îndemnare în timp ce picăturile de apă curgeau din norii ce înconjurau întreg văzduhul ca o mantie, acoperind stelele și luna, lăsând întunericul să domine asupra zării. Echipajul s-a luptat cu determinare și neînfricare și astfel au scăpat cu viață, extenuați, la limita puterilor și slăbiți, însă fericiți că au putut să câștige lupta cu vuietul asurzitor și fulgerele înfricoșătoare.

Nu mai aveau provizii multe, motiv pentru care erau în mare pericol. Dar Petruș nu simțea nimic din acestea. Visul arzător îl determina să nu renunțe și să nu se teamă de toate acestea. Astfel Petruș și brava lui echipă ce a înfruntat multe alte pericole necrușătoare a simțit gustul victoriei. Au reușit! Au ajuns la Marele Ghețar! Au transformat imposibilul în posibil și au doborât un record demn de laudă și admirație. Lui Petruș îi sărea inima din piept de bucurie. S-a gândit la fiecare persoană ce l-a subestimat, dar acum asta nu mai conta, a ieșit învingător. Se gândea la toate poveștile despre ghețarul fără de seamă, însă niciuna nu ar fi putut să descrie o asemenea minune a naturii. Nu există cuvinte îndeajuns de mărețe încât să poți să povestești o asemenea reușită.

Este de departe cea mai mare luptă pe care a dat-o și cu ajutorul muncii grele și a persoanelor ce și-au riscat viața pentru a-l ajuta a reușit să-și îndeplinească cel mai neasemuit vis. Poate că universul i-a sortit dintotdeauna acest destin glorios. După această aventură printre ghețuri, Petruș și echipajul lui au devenit cei mai mari exploratori, fiindu-le înmânate premii. Petruș a devenit autorul a sute de cărți despre expedițiile polare, iar acum le povestește tuturor prin ce a trecut el, cu toate stările și emoțiile care l-au copleșit de drumul succesului.

Croazieră pe Marea Neagră

GRECEA MIRUNA GEORGIANA
Clasa a VII-a C

Era o zi frumoasă de sâmbătă, iar Ionuț se dusesese la mama să-i spună că ar fi tare frumoasă o plimbare pe Marea Neagră. Mama nici nu stătu pe gânduri și se pregăti, căci tare dragă îi era apa mării.

Ajunși la țărm ne-a cumpărat bilet și ne imbarcarăm. Căpitanul vasului părea un om puternic și sigur pe el, asta ne făcea pe toți pasagerii să ne simțim în siguranță. Porni vasul, iar eu repede mă întorc, căci eram cu spatele la apă, și încep să văd marea cristalină și razele de soare ce se reflectau; marea era așa de lină încât aveai impresia că poți păși pe ea.

Dar pe la jumătatea drumului apărură niște nori cum rar am mai văzut. Speriată fiind m-am dus spre mama mea care stătea de vorbă încercând să-i spun temerea mea, însă nici bine nu apucaai să o strig și căpitanul apăru de nicăieri spunându-ne cu calmitate că totul va fi bine. M-am mai liniștit un pic însă tot îmi era fircă. Norii parcă se apropiau din ce în ce mai tare de noi, însă căpitanul tot nu părea voitor a întoarce vasul. Furtuna, într-un final, ne ajunse. Începu să picure deocamdată, însă știam că nu va fi doar atât, ceva îmi spunea că va fi mai grav. Temerea mea se adeveri, iar din mare apăru un monstru ce nu mai fusese văzut niciodată, cel puțin nu de mine. Căpitanul vasului avea un zâmbet pe față când spuse în gura mare

– De când te așteptam, monstru marin!

Apoi începu să fugă spre el cu o sabie mai mare decât mine. Noi, pasagerii ne-am dus cât de departe am putut de luptă. Mică de înălțime fiind nu am putut privi bine, însă căpitanul s-a întors și a spus:

– Toată lumea e în siguranță acum

El s-a dus la bord întorcând barca și ducându-ne spre locul de unde am pornit. Când am ajuns l-am întrebat din curiozitate de unde știa că monstrul marin va fi acolo și de ce l-a omorât. El îmi răspunse:

– Vezi tu, acum mulți ani în urmă când încă eram învățăcel pe acest vas, veni o furtună la fel de mare aducând același monstru pe vas. El mi-a omorât toți colegii, însă doar eu am scăpat.

Și mai confuză fiind l-am întrebat:

– Atunci de ce l-ai omorât?

El îmi răspunse:

– Pe acel vas se afla tatăl meu, el era cel ce ne-a învățat, iar eu i-am promis că mă voi răzbuna.

Uimită fiind de poveste m-am dus la mama să îi povestesc, însă ea zice că vorbesc bazaconii și că de fapt am adormit pe scaunul din barcă, căci nu a apărut niciun monstru marin, însă eu tot cred cele văzute de mine sau... visate.

BODOLAN DRAGOȘ ȘTEFAN, clasa a VI-a C

Plaja

ZLATI ALINA CRISTINA, clasa a VII-a C

Anul trecut, în vacanța de vară, părinții mei m-au luat cu dâșii, pentru ca împreună să petrecem un concediu de 10 zile pe litoralul Mării Negre. Îmi amintesc cu plăcere de stațiunea Mamaia, un loc în care formele aleilor umbroase se schimbă neîncetat, purtându-ne pașii către largi ieșiri spre plajă. Îmi plăcea să admir pescărușii care se scufundau în marea înspumată în căutare de hrană. Apa și plaja reprezintă împletirea dintre două lumi atât de diferite, dar atât de aproape una de alta! Îmi plăcea să desenez linii pe nisipul fierbinte pe care îl răcoream cu câțiva stropi de apă de mare. Formele rezultate mă duceau cu gândul la o țesătură fină care împletea în ea visuri și speranțe.

Stând pe plajă și urmărind liniile desenate cu bagheta pe nisip, deodată privirea îmi poposi pe un castel de nisip pe care o fetiță de 9 anișori îl construia la malul mării. M-am ridicat și m-am dus să o întreb dacă nu dorește să o ajut să își construiască castelul viselor sale. Ea a răspuns bucuroasă că da, iar eu fericită am început să construiesc aripa de vest a castelului. M-am gândit că ne-ar trebui niște scoici să ornăm ferestrele turnurilor, dar, când m-am ridicat să le caut, din greșeală am răsturnat o găletușă cu apă care a dărmat parțial castelul. Fetița s-a întristat foarte tare, dar eu i-am propus să extindem castelul, să construim și un pod precum cele din vechime pe care castelele le aveau pentru a se proteja de invadatori. L-am numit podul speranței și a fost cel mai frumos pod pe care l-am construit vreodată.

Fetița a fost tare mândră de opera sa, am făcut poze și ne-a promis una alteia să ne întâlnim și anul următor, în același loc, pentru a ridica un alt castel mai mare și mai frumos.

PAIU JASON
Clasa a III-a C

Fior de vară

IGNAT MARIA ANASTASIA, clasa a III-a D

Vară, tu ești minunată,
Colorată și bogată!
Tu ne-aduci vacanța mare,
Să ne bucurăm de soare.

Vara-i cald și e frumos
Și la munte și la mare,
Soarele e călduros,
Apa e răcoritoare.

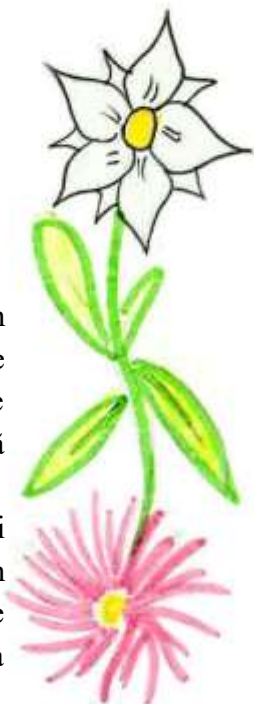
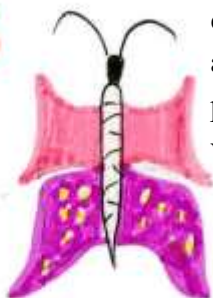

Primăvara

POPA IANIS ȘTEFAN, clasa a V-a B

Primăvara este anotimpul renașterii în care natura prinde din nou viață după somnul lung al iernii. Este o explozie de culori, de sunete și de miresme care ne reînvie simțurile și ne umple sufletele de bucurie. Acest anotimp al speranței și optimismului ne încântă inimile cu frumusețile lui.

Dumnezeu ne-a dăruit primăvara ca simbol al dragostei și bunătății față de oameni. În primăvara asta nouă și trecătoare precum un nor ce călătorește pe cerul senin descoperim un strop de tristețe care îmbracă chipul lui Dumnezeu. El este mâhnit că, în ciuda minunățiilor lăsate pe pământ, oamenii nu se bucură, uitând că viața este trecătoare. Trăim haotic, în loc să trăim în armonie, iubindu-ne unii pe alții. Dumnezeu este prezent în lucrurile trecătoare de pe pământ. În ciuda vieții efemere există o eternitate în care ne găsim alinare.

COZMA DAVID GEORGE
Clasa a III-a D

POPA ERICK, clasa a III-a C

Curcubeul Împăratului Gri

POPA IANIS ȘTEFAN
Clasa a V-a B

În vremuri demult apuse, într-un regat unde tristețea părea să fie stăpânul absolut, trona un împărat cunoscut sub numele de Împăratul Gri. În fiecare zi el stătea pe tronul său de piatră, privind în jurul său la peisajul lipsit de culoare și la locuitorii săi gri și întristați.

Într-o zi, o pasăre viu colorată a zburat peste grilajul palatului său aducând cu ea o strălucire de culoare în lumea lui monotonă. Încantat de ceea ce văzuse, împăratul a dat poruncă slujitorilor săi să-i aduc pasărea. Cât ai clipi, preafrumoasa pasăre, care era Sfânta Duminică, este adusă dinaintea împăratului.

–O, Sfântă Duminică, cum de ești atât de colorată într-o lume atât de cenușie? o întreabă împăratul vrăjit de coloritul ei.

Sfânta Duminică, zâmbind cald, i-a răspuns:

–Împărate Gri, pentru a aduce culoarea în această lume, trebuie să găsești curcubeul pierdut.

Cuprins de dorința de a transforma regatul într-un loc plin de viață și culoare, împăratul a hotărât să pornească în căutarea curcubeului. Astfel, el a început o călătorie lungă și plină de pericole.

Prima probă pe care a trebuit să o înfrunte a fost Pădurea Suferinței, o pădure deasă și întunecată unde întunecimea stăpânea. Cu hotărâre și curaj împăratul a străbătut pădurea depășind fiecare obstacol întâlnit. Urma Prăpastia Morții, un abis întunecat și rece, care părea că devorează toată lumina. Cu inima îndârjită, împăratul a traversat prăpastia, luptându-se cu temerile sale interioare. Apoi a ajuns la Plăcile Durerii, o câmpie aridă și neospitalieră unde fiecare pas era un test de rezistență. Însă, cu fiecare pas, împăratul a învățat să-și stăpânească durerea.

La finalul călătoriei, a ajuns la Cascada de Lavă, unde un zmeu feroce păzea curcubeul. Având în minte sfatul Sfintei Duminici, împăratul i-a oferit zmeului o varză, slăbiciunea acestuia. Zmeul, încântat de gustul verzei, i-a permis împăratului să-și recupereze curcubeul. Împăratul s-a întors acasă, iar cerul s-a luminat de curcubeul strălucitor care și-a împrăștiat culoarea în toate colțurile regatului. În loc de oameni triști și lipsiți de speranță, erau acum locuitori plini de viață, care se bucurau de frumusețea din jurul lor.

Grădina raiului

POPA IANIS ȘTEFAN
Clasa a V-a B

În adâncul inimii mele știu că fiecare grădină este lăsată pe pământ de Dumnezeu. Dar în grădina raiului au acces doar oamenii cu suflet bun și iubitori de frumos.

În acest colț de paradis dansează adieri ușoare ale vântului emanând parfumuri îmbietoare. Culorile vibrante ale trandafirilor, ale liliacului și ale magnoliei se îmbină armonios într-un tablou de poveste care, atunci când îl privești, te învăluie într-un zâmbet mângâietor.

Aleile pietruite se întind grațios printre straturile de flori împletindu-se într-un labirint în mijlocul căruia își întinde ramurile protectoare, un castan bătrân. Pe ramurile sale își fac cuiburi păsări ciripitoare, umplând grădina cu o veselă melodie. Un mic iaz cu apă cristalină reflectă adâncul senin și odihnitor al cerului. Pe marginile sale nuferi galbeni ca soarele se deschid timid la primele raze ale dimineții. O bancă din lemn așezată sub un tei înflorit care răspândește un miros divin, te invită să te așezi și să-ți încarci sufletul cu această pace dumnezeiască.

Această grădină este un colț de eternitate pe care îl port în visurile mele.

Prințesa lunii și vânătorul de stele

BRATU DAISIA, clasa a V-a B

Într-un tărâm fermecat, pe malul unui lac, trăia o prințesă frumoasă pe nume Stela. Ei îi plăcea să privească cerul înstelat și să se plimbe sub lumina blândă a lunii. Pe același tărâm, trăia și un vânător numit Luca, care iubea strălucirea stelelor. El pornea în căutarea lor în fiecare noapte.

Stela și Lucas s-au întâlnit sub lumina lunii, iar privirile lor s-au înlănțuit. Împreună cei doi au pornit într-o călătorie magică spre tărâmul stelelor, în căutarea unui inel fermecat, singura cheie care putea aduce pacea și armonia în regat. Pe drumul lor au întâlnit vrăjitori, balauri înfiorători și făpturi magice. Prințesa și vânătorul le-au înfruntat cu curaj pe toate.

În cele din urmă, au ajuns la Templul Stelelor, acolo unde se afla inelul fermecat. Cu ajutorul puterilor magice au reușit să-i învingă pe cei care păzeau inelul și să aducă liniștea în tărâmurile lor. Împărăția s-a umplut de bucurie, iar Stela și Lucas și-au unit destinele sub cerul senin.

Odată ce s-au întors, au desenat pe cerul nopții traseul călătoriei lor, creând o nouă constelație, care va lumina cerul pentru totdeauna. Așa s-a încheiat frumoasa poveste a prințesei și a vânătorului care au dovedit că încrederea, curajul și dragostea pot înfrânge orice.

O zi minunată

MANOLACHI VLAD, clasa a VII-a C

Era o zi frumoasă de primăvară. Mai erau trei zile până la Paște. Ne-am gândit să plecăm la țară. Acolo casa ne aștepta maiestuoasă în mijlocul grădinii cu iarbă care ajungea până la brâu. Ne-am dus bagajele în casă. Împreună cu tata l-am ajutat pe tataia să adune iarba cu grebla. Am făcut curățenie în fața casei și am ajutat-o pe mama la vopsitul ouălor.

În ziua de Paște a venit și sora mea, Diana împreună cu mătușa mea. Revederea a fost emoționantă. Eram bucuroși și fericiți, deoarece nu am mai văzut-o pe sora mea de două luni. Ne-am așezat la umbra bradului din curte.

– Hristos a înviat! spuse bunicul, ciocnind ouă cu fiecare dintre noi.

– Adevărat a înviat! a zis fiecare dintre noi.

– Bine ne-am regăsit sănătoși și voioși! Spuse bunica mea, invitându-ne la masă.

– Mă bucur că sunt aici cu voi în această zi minunată, am zis eu fericit.

După masă ne-am adunat în grădină la umbra a doi corcoduși. Grădina era minunată. Iarba tunsă mirosea foarte bine. Merii și prunii aveau deja fructe. În fața noastră o tufă de flori Bulgări de zăpadă ne încânta privirea. Iasomia, puțin mai încolo, avea boboci. Peste o săptămână-două sigur va înflori. Cerul de un albastru plăcut era senin. Câțiva nori albi de primăvară îl brăzda. Vântul adia printre frunze de corcoduș, aducând o răcoare plăcută.

Am petrecut câteva ore acolo, la umbra copacilor. Apoi sora mea a plecat, trebuia să ajungă la Bacău. M-am întristat, dar știam că va veni peste o săptămână acasă.

Păpădia și albina

STRATULAT ANTONIA MARIA, clasa a III-a A

Într-o dimineață însorită de primăvară, albina s-a întâlnit cu păpădia și i-a spus:

– Bună, draga mea prietenă! Pot lua puțin polen de la tine, te rog?

– Bună, albinuță! Desigur! Poți lua cât polen dorești.

– Îți mulțumesc că mă ajuți!

Păpădia, nedumerită, întreabă:

Pentru ce îți trebuie doar puțin polen, dragă albinuță?

– Mai am de produs un fagure și nu îmi ajunge mierea, răspunde albina.

– Mă bucur că ți-am fost de ajutor! Te aștept oricând ai nevoie, spune păpădia darnică.

CIUCALĂU DARIA, clasa a VI-a A

La munte

BODEA ELENA RALUCA
Clasa a III-a A

Eu am fost la munte în luna august. Am călătorit cu trenul aproximativ patru ore și jumătate.

A fost foarte frumos deoarece am făcut două trasee, unul spre cascada Urlătoare și altul spre cabana Diham. Mie mi-au plăcut ambele trasee, dar cel mai palpitant a fost cel spre cabană. A fost palpitant deoarece am prins o vreme rea, cu ploaie, vânt și nămol pe jos. Dar cea mai palpitantă parte a traseului a fost când m-am întâlnit cu un urs care se afla la distanță de zece metri înaintea mea. Pe cât de mult l-am evitat și am zbierat pentru a-l goni, pe atât de tare ne-am și speriat și, în cele din urmă, ursul a fugit.

Mai târziu, am întâlnit o cireadă de vaci și iar m-am speriat și am luat-o la fugă. Pe drumul de întoarcere de la cabană am văzut o veveriță pe care tata a încercat să o fotografieze, dar sprințara a fugit repede și s-a ascuns. La coborâre am mers prin „valea prostului”, așa se numea acea vale plină de pietre și frunze care se rostogoleau sub pașii noștri. Am încercat să îmbunătățim atmosfera și am început să cântăm.

În final, am ajuns la capătul traseului, obosiți, dar mulțumiți. Aș repeta această experiență. Este foarte frumos la munte!

Apollo 11

PETREA RAREȘ TEODOR, clasa a III-a A

O rachetă uriașă strălucea în soare, pregătită să ducă un echipaj pe Lună.

Neil Armstrong împreună cu restul echipajului se pregătea de lansare. În căștile astronauților s-a auzit următorul semnal: „Trei, doi, unu, lansare!”.

După câteva ore de zbor, racheta a ajuns pe solul lunar, lăsând în urmă Pământul. Armstrong a ieșit din rachetă, a coborât pe scară și a spus: „Un pas mic pentru om, un pas mare pentru omenire.” Ceilalți membri ai echipajului au adunat mostre de pietre și praf de pe Lună.

La finalul misiunii, ei au înfipt steagul Americii în solul de pe Lună, semn că oamenii au fost acolo. A fost o experiență unică în lume!

Călători în spațiu

HÂNCU DARIA-MARIA, clasa a III-a A

Acum mulți ani, oamenii de știință s-au hotărât să exploreze Luna.

După mai multe încercări, au reușit să trimită în spațiu, mai întâi, o cățelușă pe nume Laica. Apoi au construit o rachetă capabilă să ajungă pe Lună cu echipaj uman. După multe pregătiri, astronauții au fost gata să zboare către destinație. Au întâmpinat multe probleme, dar nu au renunțat. Primul om care a pășit pe Lună a fost Neil Armstrong. Astfel, după multe încercări, pentru prima dată omenirea a reușit să cucerească spațiul cosmic.

După aceea, mai mulți oameni au zburat în spațiu. Printre aceștia a fost și astronautul român Dumitru Prunariu.

Vacanța de vară

HÂNCU DARIA- MARIA
Clasa a III-a A (și tatăl)

*E sfârșitul clasei a III-a, vara a venit,
La „Dan Barbilian”, toți suntem fericiți.
Doamna învățătoare ne-a ghidat frumos,
Acum vacanța e aici, e timp călduros.*

*Vacanța de vară ne așteaptă zâmbind,
Trei luni de bucurii la joacă tot venind.
De școală mi-e dor, dar vara-i minunată,
Cu prietenii mei, aventuri deodată.*

*Suntem 21 în clasă, prieteni zi de zi,
În fiecare clipă, învățăm ce va veni.
Când vacanța sosește, bucuria-i mare,
Râsete și jocuri sub cerul plin de soare.*

*La „Dan Barbilian” am crescut frumos,
Doamna învățătoare ne-a arătat totul
luminos.*

*Acum vara-i aici, soarele strălucește,
În vacanță plecăm, inima ne încălzește.*

CRACIUN ALEXANDRA, clasa a VI-a B

*Sub soare zâmbim, ne jucăm voioși,
Prin păduri și câmpuri mereu curajoși.
Joaca e în toi, bucurii trăim,
Cu prietenii dragi, vara o iubim.*

*Doamna învățătoare, vă rugăm frumos,
Fără teme în vacanță, că-i timp prețios.
Vrem să alergăm, să râdem în soare,
Să ne jucăm fără vreo supărare.*

*Când toamna revine, școala ne așteaptă,
Cu zâmbete-n brațe, cu inimi deschise.
Vacanța ne dă amintiri ce-ncântă,
Rămânem prieteni, cu visuri promise.*

Pesula fermecată

În atelierul meu, Pensula era o tânără curajoasă, mereu gata să exploreze noi culori și să contureze povești pe pânza albă. Paleta, un nobil înțelept, își etala nuanțele ca un rege ce-și prezintă regatul său prețios. Împreună, ei se aventurau în lumea plină de minuni a artei, căutând să descopere tainele cele mai ascunse ale culorilor și formelor. Într-o zi, le-am dat o misiune importantă: să găsească Cufărul Fermecat, despre Cufărul Fermecat, despre care se spunea că ascundea înăuntrul său cele

mai pure și strălucitoare culori. Pensula și Paleta, hotărâți și plini de curaj au pornit în căutarea cufărului, străbătând târmuri îndepărtate și întâlnind personaje fantastice pe parcursul călătoriei lor.

DARABAN
MATTEO
CODRIN
Clasa a VII-a C

Pe drum, au întâlnit Pânza Vicleană, care încerca să le încurce planurile, dar, cu ajutorul înțelepciunii lor, au reușit să o înfrunte și să meargă mai departe. Au traversat râuri de vopsea și păduri de pensule, până când au ajuns în fața Cufărului Fermecat. Cu o inimă plină de emoție, Pensula a deschis cufărul și a descoperit o multime de culori, mai strălucitoare și mai vii decât oricând. Paleta a privit cu admirație, știind că aceste culori vor aduce viață și magie pe pânza albă.

Desen realizat de
DIAONU IASMINA
FLORENTINA
Clasa a VIII-a B

Împreună, Pensula și Paleta s-au întors la Maestrul Pictor, aducând cu ei comoara găsită. Cu ajutorul acestor culori fermecate, au creat cele mai frumoase și mai uimitoare opere de artă,

care
aveau să
încante și
să inspire
inimile
celor ce le
priveau.

LEȘCARU
EDUARD
SIMON
Clasa a V-a B

TOMA MARIA IULIA, clasa a V-a B

POPA IANIS, clasa a V-a B

BUTUC IRINA, clasa a II-a C

CODRUN SOFIA, clasa a II-a B

PETREA ȘTEFANIA, clasa a II-a C

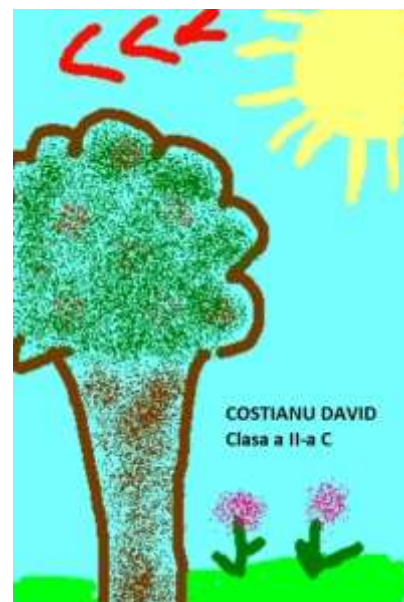

LEU NICOLE, clasa a II-a C

APOSTOLIU LARISA, clasa a V-a A

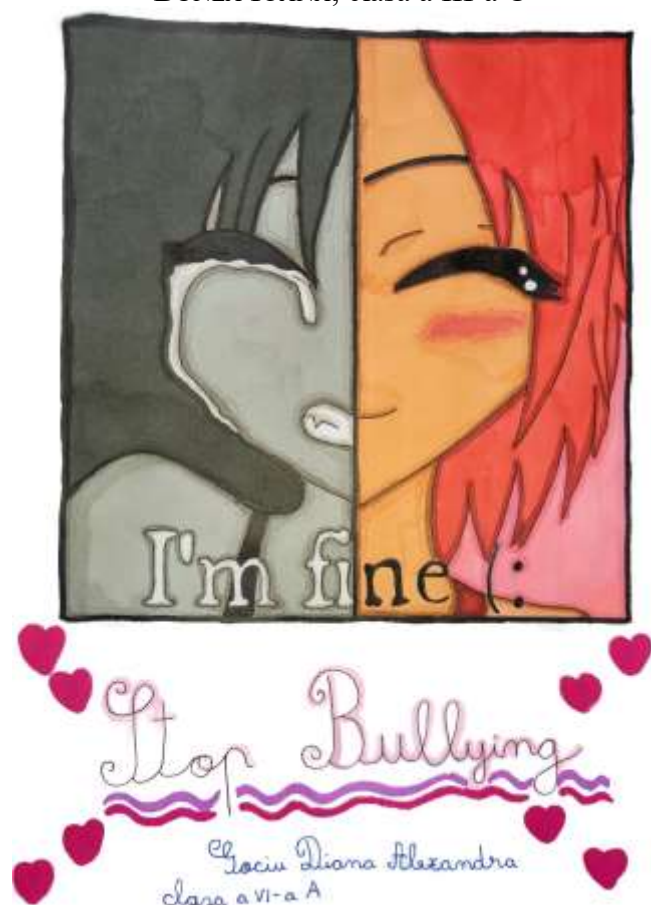
BUNEA IOANA, clasa a III-a C

CHISCOP ANA, clasa a III-a C

POPA MARIA, clasa a III-a C

SÎMBOTIN SARA, clasa a VI-a A

GOCIU DIANA, clasa a VI-a A

PENU GABRIELA, clasa a V-a B

APOSTOLIU LARISA, clasa a V-a A

POPA VLAD, clasa a III-a C

SÎMBOTIN SARA MARIA, clasa a VI-a A

Știați că?

Păunul albastru

Culoarea penajului la mascul este albastră, iar pe gât și pe partea interioară a pieptului este albastră cu luciu metalic verzui.

ZONTEA SOFIA MARIA, clasa a III-a D

Uliul

Uliul este o pasăre răpitoare de zi și de mare și puternică care atacă păsări și mamifere mici. Acesta are un cioc puternic cu marginile tăioase ca lamele unei foarfece; ciocul este adaptat pentru sfâșiat prada. Corpul subțire, aripile și coada lungi arată că este o bună zburătoare. Picioarele puternice se termină cu patru degete (trei îndreptate înainte și unul înapoi), cu ghearele lungi, ascuțite și încovoiate. Are vederea foarte bună, putând distinge, de la mari înălțimi, prada: păsări, șoareci, iepuri și insecte.

Păsările răpitoare joacă un rol important de sanitari naturali pentru că asigură nerăspândirea bolilor între animale.

Privighetoa

Privighetoarea este o pasăre migratoare care se hrănește cu insecte. Ea cântă cel mai frumos dintre toate păsările. Privighetoarea roșcată are culoare brună cu nuanțe roșcate, iar coada este cenușie. Privighetoarea trăiește în centrul Europei, iar în România o găsim în Moldova, Transilvania și Lunca Dunării. Este o pasăre de talie mică cu lungimea de 16 cm. și greutatea de 20 de grame. Trăiește în libertate în jur de 8 ani. Cu cât pasărea este mai bătrână, cu atât penele sunt mai vii colorate spre roșcat. Cântecul masculului este extrem de variat, fiind numită și pasărea secretă deoarece poate fi mai ușor auzită decât văzută.

ELENA, clasa a III-a D

COZMA DAVID
Clasa a III-a D

Albatrosul

Albatroșii sunt păsări uriașe și maiestuoase care pot fi admirate în timp ce zboară deasupra oceanelor lumii. Mărimea lor variază de la mărimea unei găște până la cea a unei lebede.

Se întâlnesc începând din regiunile arctice până la tropice. Albatroșii pot sta luni de zile în largul oceanelor, putând dormi pe valuri. Sunt păsări răpitoare, hrănindu-se cu puii altor animale sau păsări marine.

TUDOR, clasa a III-a D

Tucanul

Tucanii sunt o familie de păsări puciforme din America Centrală și de Sud, cu un cioc foarte mare și puternic, ascuțit ca un fierăstrău, mai lung decât capul. Speciile Ramphastos ajung până la 60 cm. Lungime, din care o treime poate fi ciocul. Speciile mai mici au până la 25-35 de cm. lungime. Au o coadă lungă. Penele tucanilor sunt, de regulă, viu colorate. Multe specii sunt negre, cu pieptul colorat. Cuibăresc în scorburile de arbori sau în scorburile abandonate de ciocănituri. Depun de la două până la patru ouă. Se hrănesc cu fructe și cu diferite animale nevertebrate (insecte) și vertebrate (șopârle și păsări). Stăruirile de tucani emit lătrături puternice, sunete ca de trompetă și croncănituri aspre.

IZABELA, clasa a III-a D

Papagalul

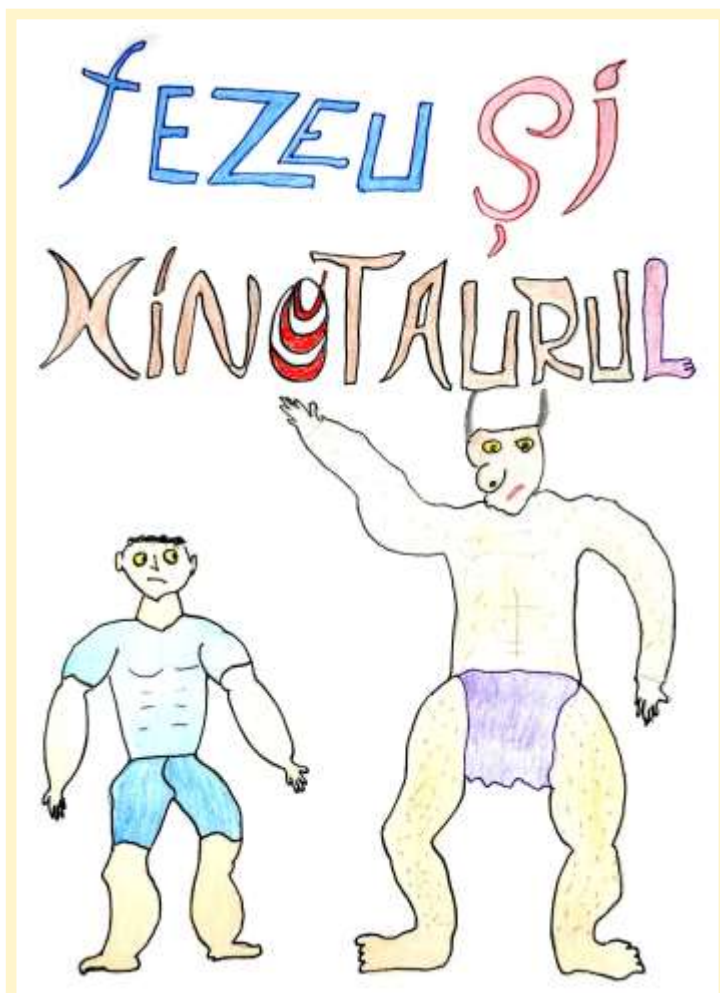
Papagalii constituie o prezență obișnuită în junglă. Trăiesc în grupuri și se hrănesc cu semințe, boabe și fructe. Se folosesc de picioare ca să apuce mâncarea.

Păsările recurg la strategii diferite de a atrage femela. Unii masculi au penajul foarte colorat. Alții cântă sau execută un dans numit joc nupțial. Uneori la jocul nupțial iau parte atât masculul, cât și femela.

IOLANDA, clasa a III-a D

Mitologie

Conform *Dicționarului explicativ al limbii române* mitul este o povestire fabuloasă care cuprinde credințele popoarelor antice despre originea universului și a fenomenelor naturii, despre zei și eroi legendari. El este o poveste, o legendă, un basm.

LEȘCARU EDUARD SIMON, clasa a V-a B

Tezeu era fiul regelui atenian Egeu. El s-a alăturat unui grup de tineri atenieni care urmau să fie oferiți ca jertfă Minotaurului. După ce omoară Minotaurul reușește să găsească ieșirea din labirint folosind un fir pe care i-l dăruise fiica regelui Minos, Ariadna. Din păcate, la întoarcerea sa în Atena, a uitat să ridice pe catargul corăbiei o pânză albă, așa cum îi promisese regelui Egeu, tatăl său, pentru a-l vesti că este teafăr și nevătămat. Văzând o pânză neagră ridicată pe catargul corăbiei și presupunând că Tezeu a murit, Egeu s-a aruncat de pe stânci în valurile mării. De atunci marea a căpătat numele de Marea Egee.

În perioada antică mitul reprezenta o realitate alternativă, o istorie sacră, adică una adevărată. Personajele miturilor sunt ființe supranaturale. Ele sunt cunoscute mai ales prin ceea ce au făcut în timpul prestigios al începuturilor.

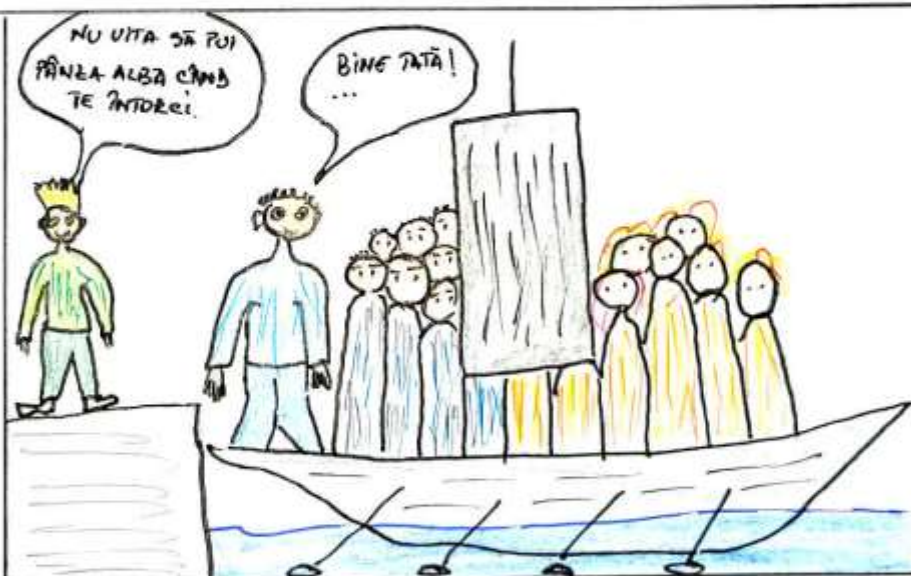
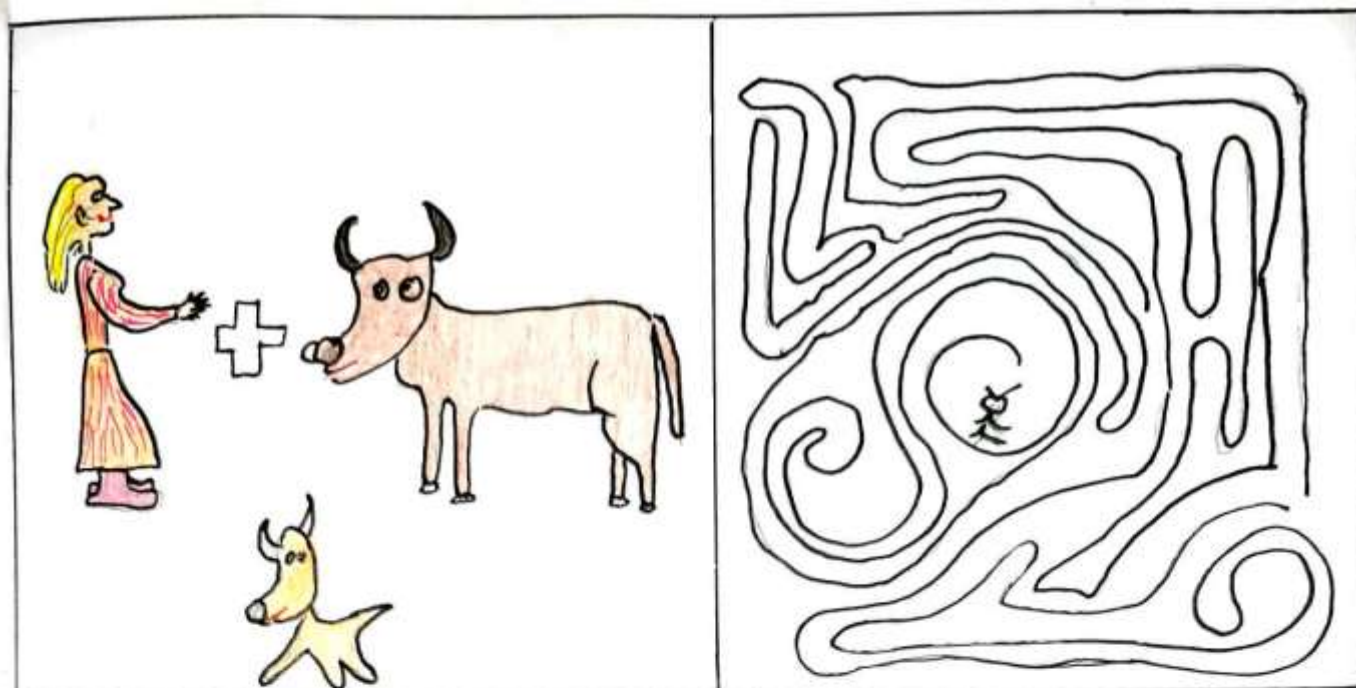
Funcția esențială a miturilor este de a înfățișa modelele exemplare ale tuturor activităților omenești semnificative: alimentația, căsătoria, munca, educația, arta.

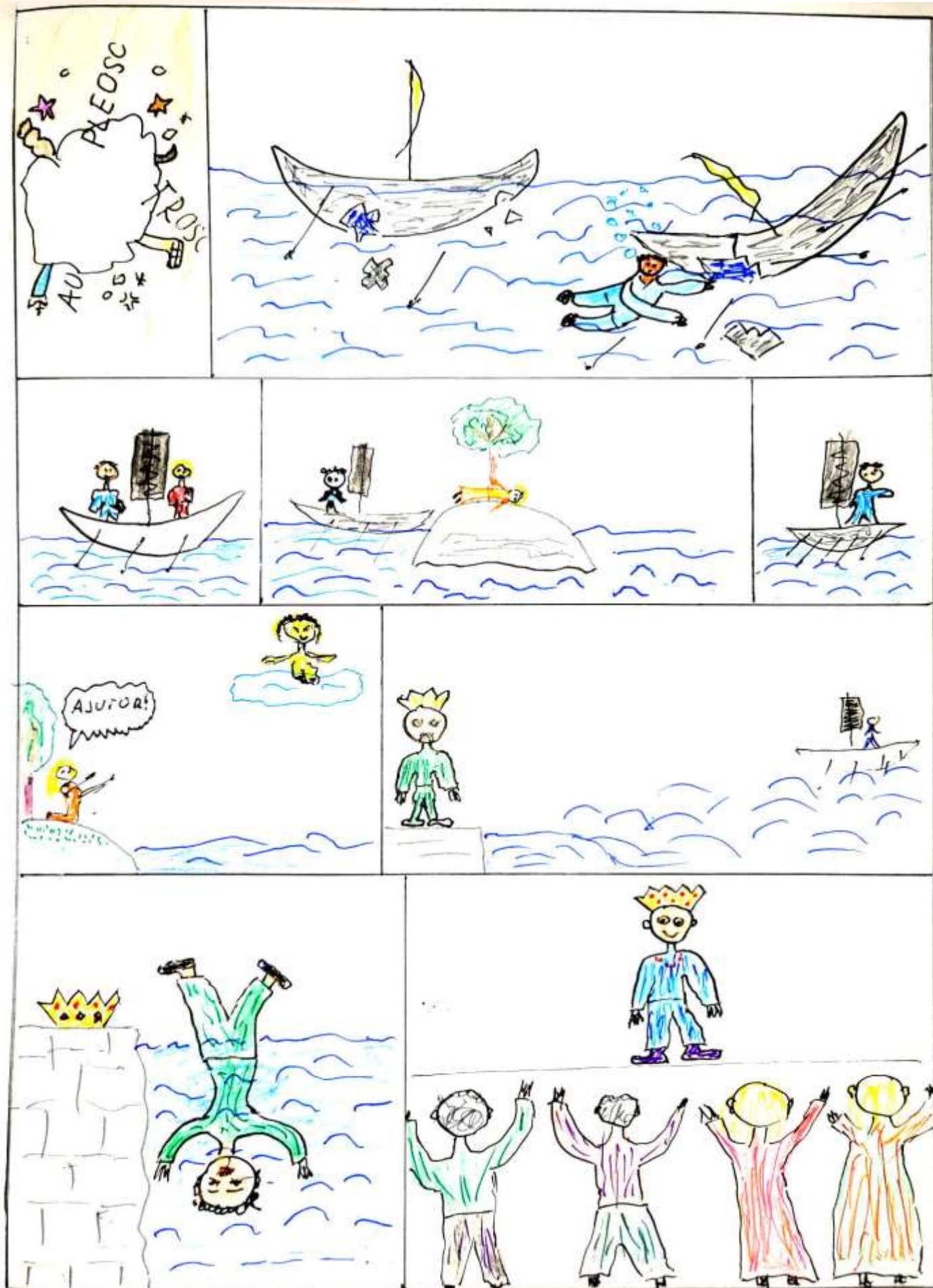
Miturile memoriale sunt păstrătoarele faptelor ancestrale și se presupune că ele au înregistrat evenimente importante în evoluția omului: cunoașterea focului, revoluția agrară, invenția uneltelor, războaiele cerești, potopul și reconstrucția universului.

Miturile fenomenologice sunt narațiuni explicative care au ca temă existența omului și a universului vizibil sau invizibil.

Miturile cosmografice includ întregul cadru divin, adică pe zei și locuințele lor universale.

Miturile transcendente sunt consacrate omului primitiv. Temele conținute de acestea sunt destinul, universul dual (diviziunii lumii în principii opuse: lumină-intuneric, caldura-frig, mișcare-repaos, viață-moarte, bine-rau), viața și moartea, timpul.

Pentru a-l pădepi pe Minos, regele insulei Creta, zaii au făcut-o pe soția sa, Pasifae să se înbrațosească de un taur fermecat

Din iubirea lor s-a născut Minotaurul o ființă împăimântătoare. Taurul său mare, puternic și acoperit cu păr aspru și des, grada om. Dar pe optul nășos avea cap de taur, din care jeseau două coarne groase și ascuțite la vârf

Pădurile și muntii pe unde călădăia Minotaurul se cutremurau de mugete sale infernaale.

Îngrozit, Minos cere să spună: cum fac eu acum?

Atunci, Dedal a fost chemat de rege.

Labirint?

După ce s-a construit labirintul și Minotaurul a fost închis acolo, regele Minos nu l-a lăsat să părăsească țara

În fiecare an, regele Atenei, care, pe care Minos îl bijuia, în război, era obligat să plătească.

Noi putem plăti războiul din Grecia și să lăsați cu monstrul

Plătea lămurilor noastre

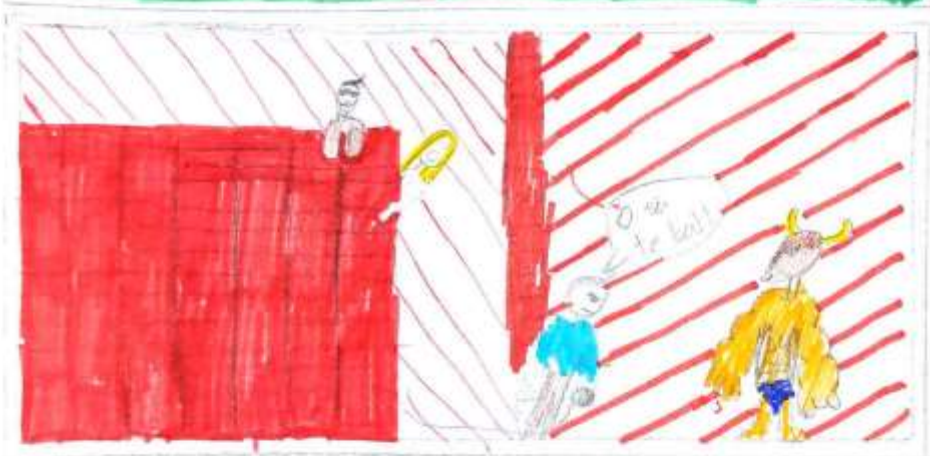

CHIRIȚĂ
ALEXIA
CLAUDIA
Clasa a V-a B

BALMUȘ DARIUS ANDREI, clasa a V-a B

TOMA MARIA IULIA
Clasa a V-a B

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

DIRECTOR, prof. înv. primar FLORENTINA CRISTINA EPURE

DIRECTOR adj., prof. VIOLETA MĂZĂROAIE

COORDONATOR:

Prof. dr. GABRIELA CIOBANU

REDACTORI:

PROF. ÎNV. PRIMAR CLEMENTINA BALMUȘ

PROF. CORINA MIHAIELA BOBOC

Prof. MARIANA CRISTEA

PROF. VALENTIN POPA

PROF. GABRIELA MIHALACHE

PROF. DANIELA OANA STAMATE

PROF. MIHAELA PENU

PROF. IONELA MODIGA

OCHIUL MAGIC NR. 26/2024

Revista bianuală a Școlii Gimnaziale „Dan Barbilian”

ISSN 2068-2115

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI

Strada Furnalștilor nr. 3, cod 800622

Telefon/Fax 0236414095

<https://www.scoaladanbarbiliangalati.ro>

scoala43gl@yahoo.com

COLECTIVUL DE REDACȚIE AL ELEVILOR:

POPA IANIS STEFAN

PENU GABRIELA

MIRCEA AMALIA ELENA

BALMUȘ DARIUS ANDREI

ALECSĂ RARES ANDREI

GHEORGHITĂ ȘTEFAN

CHIRITĂ ALEXIA CLAUDIA

CIOBANU ALEXIA MARIA

PATRICHE MAYA IOANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI

Strada Furnaliștilor nr. 3, cod 800622

Telefon/Fax 0236414095

<https://www.scoaladanbarbiliangalati.ro>

scoala43gl@yahoo.com